ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திராவிடவேதமாகிய

நாலாயிரப்ரபந்தங்களுள்

நம்மாழ்வார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸாமவேதஸாரமாகிய

திருவாய்மொழி

இதனை

காலக்ஷேபஸ்வாமிகள் முன்னிலையில்

ஆறாயிரப்படி வியாக்கியானத்துக்கிணங்க

கோயில்

ஏ - ராமாநுஜாசாரியரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

கொண்ணூர்

மாணிக்கமுதலியார்

கம்பேனியாரவர்களால்

தமது

மனோன்மணிவிலாசவச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1882—௵

ஸ்ரீமதே சடகோபாய நம:

திருவாய்மொழியிலடங்கியிருக்கும்

திவ்யதேசவிஷய

அட்டவணை.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திவ்யதேசவிஷய அட்டவணை-முற்றிற்று

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

நம்மாழ்வார்ப்ரபாவஸங்க்ரஹம்.

ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நித்திய முக்தர் ஸேவிக்கும்படி எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணன் அபௌருஷேயமான வேதங்கள் நம்மையுள்ளபடி சொல்லுகின்றன. பூமியின்கண்ணுள்ள ஜீவகோடிகள் கலியின்கொடுமையாலதைத் தெரிந்துகொள்ளமாட்டாமல் கெட்டுப்போகிறார்களே இதற்குநித்யஸூரிகளையும் தந்தேவி பூஷணாயுதங்களையும் ஆழ்வாராசார்யர்களாக பூலோகத்திலவதரிப்பித்தவர்களில் தாமுமநுப்ரவேசரூபஆவிர்ப்பவ விசேஷத்தையுஞ் செய்தவர்களால் தத்வஹித புருஷார்த்த ப்ரதாசமான வேதாந்த ஸித்தாந்தத்தைத் த்ராவிடப்ரபந்தங்களாலும்- பலவ்யாக்யானங்களாலும் நிலைநிறுத்தி, யம்முகத்தாலே ஜீவாத்மாக்கள் ஸ்வரூபந்தெரிந்து பாயத்திலே ப்ரவர்த்தித் துஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று தந்திருவுள்ளத்திலெண்ணி நித்யஸூரிகளுக்குத் தலைவரான ஸேனைமுதலியாரைப்பார்த்துக் திருக்குருகாபுரியிலிருக்கிற சுத்தாகார சுசீலராகிய காரிமுதலியார் வர்பத்தினியுடையநங்கையும் புத்திரன்வேண்டி நம்மைக்குறித்து தவஞ்செய்கிறார்களவர்களுக்குப் புத்திராயவதரியுமென்று திருவருள்செயதார் அப்படியே ஸேனேசாம்சரான நம்மாழ்வார் கலியுகம்பிறந்த - ௪௩ - ம் நாளான பிரமாதி௵ வைகாசி௴ பௌர்ணமி வெள்ளிக்கிழமைகூடின விசாக நக்ஷத்திரத்தில் காரியுடைய நங்கைபாருக்குப் புத்திரராகப்பிறந்து ப்ராக்ருத சிசுக்கள்போலழாமலும், ஸ்தந்யபானம்பண்ணாமலும், திருக்கண்விழியாமலு மசைவற்று நாளுக்குநாள் திருமேனியபிவிர்த்தமாக விருந்தாரித்தவாச்சரியத்தை மாதாபிதாக்கள்கண்டு பன்னிரண்டாநாள் மாறனென்று திருநாமஞ்சாற்றித் திருக்குருகூரெம்பெருமானாகிய பொலிந்து நின்றபிரான் ஸந்நிதியில் ஸேவிக்கப்பண்ணிவித்தார்கள் அப்போதாழ்வார் கையினின்று நழுவி கீழேகுதித்து தவழ்ந்துகொண்டேபோய் திருப்புளியின்கீழ்ப் பத்மாஸனராய ஞானமுத்திரைதரித் தெழுந்தருளியிருந்தார். இப்படி - ௧௬ - திருநக்ஷத்திரஞ்சென்றபின் ஸ்ரீபப்பதியானவர் ஸேனைமுதலியாரால் நம்மாழ்வாருக்குத் திருவிலச்சினை முதலாகியரஹஸ்யங்களையும் ப்ரசாதித்தருளினர் நம்மாழ்வாரும் சங்கசக்ராங்கிதராயு ஊர்த்வ புண்ட்ர தாராயு மதிக தேஜிஷ்டராயுமிருக்கின்ற விந்தபுதுமையைத் தாய்தந்தைகள்கண்டு சடாயுவை நிராகரித்தவராகையால் சடகோபரென்றுள் மகிழ்ந்திருந்தார்க ளிப்படியிருக்கையில் த்ராவிடவேதத்தைவரிபருளப்பண்ணவும் ஆசார்யநிஷ்டையை யநுஷ்டித்துக் காண்பிக்கவு மவதரித்த மதுரகவியாழ்வார் திருவயோத்தியிலிருக்கையில் ஒருராத்திரி திருக்கோளூரெம்பெருமானை யத்திசையுற்று நோக்கும்போ

தொருமஹாதேஜஸைக்கண்டி தென்னவென்று திகைத்து அதைச் சோதி
க்கத் திருவுள்ளமாய் அக்குறிப்பைக்கொண்டு திருநகரியேற வெழுந்த
ருளி அதற்குத் தென்புறத்தில்போக வப்போதந்தத் தேஜஸை வடதி
சையிற்கண்டு மறுபடி திருநகரில்வந்து சோதிக்கத் திருப்புளியாழ்வாரா
டியிலே நம்மாழ்வாரைக்கண்டு ஆஜானமாயிருந்த திவ்யசரித்திரத்தைக்
கேட்டு பிராக்ருத ஸம்பந்தமற்றிருக்கிற நம்மாழ்வார் விஷயத்தில் போ
ரப்ரீதிபண்ணி (சித்தின்வயிற்றில் சிறியதுபிறந்தால் எத்தைத்தின்றெங்
கேகிடக்கும்) என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நம்மாழ்வார், (அத்தைத்தின்
றங்கேகிடக்கும்) என்று அமலங்களாகவிழித்துக் கடாக்ஷித்தருள, மது
ரகவிகளுள மகிழ்ந் தடியேனுக்குத் தத்வஹித புருஷார்த்தங்களை ப்ர
காசிப்பிக்கிற விசேஷார்த்தங்களையெல்லாம் ப்ரஸாதித்தருள வேண்டு
மென்று பிரார்த்திக்க, அப்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ரீதேவி பூஷணை
யுத பரிஜனங்களோடே பெரியதிருவடிமே லெழுந்தருளி நம்மாழ்வா
ருக்கு ஸேவை ஸாதித்தருள, நம்மாழ்வார் திவ்யாத்மஸ்வரூப திவ்யம
ங்களவிக்ரஹ திவ்யதேவி பூஷணயுத திவ்யகுண சேஷ்டிதங்களையும
னுபவித்து அவ்வனுபவத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிற ஸர்வவேதாந்தஸாரமா
ன திருமந்த்ரார்த்தத்தை நான்கு ப்ரபந்தங்க ளாலே ப்ரகாசிப்பித்த
ருளத் திருவுள்ளமாய் ருக்வேதஸாரமான திருவிருத்தத்தையும் யஜு
ர்வேதஸாரமான திருவாசிரியத்தையும், அதர்வணவேத ஸாரமான பெ
ரிய திருவந்தாதியையும், ஸாமவேதஸாரமான திருவாய் மொழியையும்,
மதுரகவிகள் பட்டோலைகொள்ள அவருக்கு ப்ரஸாதித்தருளினார். மது
ரகவிகளு மவைகளைப்பெற்று மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட் பொருணிற்
கப்பாடி யென்னெஞ்சுணிறுத்தின நம்மாழ்வாரைக்காட்டிலும் தேவும
ற்றறியாதவராய் (என்னைப்பணியண்ணித தென்குருகூர்நம்பி யென்றக்
காலண்ணிக்கு மழுதூறும்) என்று பாகவதசேஷத்வ பர்யந்தமாககா
ட்டத் திருவுள்ளமாய் ஆழ்வார் தம்மிடத்தில்பண்ணின கடாக்ஷவிசே
ஷத்தை கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பாலே ப்ரகாசிப்பித்தருளிநிற்கப்பொ
லிந்துநின்ற பிரானாலே ப்ரஸாதிக்கப்பட்ட மகிழம்பூமாலையைச் சாத்தி
க்கொண்டு வகுளாபரணனென்கிற திருநாமத்தையுடையவரான நம்மா
ழ்வார் ஆசார்யபக்தி தலையெடுத்து ஆத்மகுணபூர்த்தரான மதுரகவிகள்ப
க்க லீடுபட்டு விசேஷகடாக்ஷஞ்செய்தருளி பலமதஸ்தரையுந்திருத்தி-
கூடு - திருநட்சத்திரத்துக்குமேல் நித்யவிபூதிக் கெழுந்தருளினார் ஸ்ரீ
மதுரகவிகள் நம்மாழ்வாரைத் திருநகரியில் அர்ச்சாரூபமாகத்திருப்ரதி
ஷ்டை செய்து ப்ரபந்தசதுஷ்டயத்தையும் ப்ரவர்த்திப்பித்தருளினார்,

நம்மாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்

☞ இஃது - குருபரம்பராப்ரபாவத்தில்
பரக்கக்கண்டுகொள்வது

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

தனியன்கள்

ஸ்ரீநாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது.

భక్తామృతంవిశ్వ జనానుమోదనమ్
సర్వార్థదం శ్రీశఠకోపవాఙ్మయమ్
సహస్రశాఖోప నిషత్సమాగమమ్
నమామ్యహం ద్రావిడవేదసాగరమ్.

பக்தாம்ர்தம்விச்வஜநாநுமோதகம்
ஸர்வார்த்ததம்ஸ்ரீசடகோபவாங்மயம்
ஸஹஸ்ரசாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம்த்ராவிடவேதஸாகரம்,

மதுரகவிகள் அருளிச்செய்தது

திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும்
மருவினியவண்பொருநலென்றும்—அருமறைகள்
அந்தாதிசெய்தா னடியிணையேயெப்பொழுதும்
சிந்தியாய்நெஞ்சே தெளிந்து

நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது

மனத்தாலும்வாயாலும் வண்குருகூர்ப்பேணும்
இனத்தாராயல்லா திறைஞ்சேன்—தனத்தாலும்
ஏதுங்குறைவில்லே னெந்தைசடகோபன்
பாதங்கள்யாமுடைய பற்று

பிள்ளான் அருளிச்செய்தது

ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தி யிராமாநுசமுனிதன்
வாய்ந்தமலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன்—ஆய்ந்தபெருஞ்
சீரார்சடகோபன் செந்தமிழ்வேதந்தரிக்கும்
பேராதவுள்ளம் பெற

பிள்ளான் அருளிச்செய்தது

வான்றிகழுஞ்சோலை மதிளரங்கர்வண்புகழ்மேல்
ஆன்றதமிழ்மறைகளாயிரமும்—ஈன்ற
முதற்றாய்சடகோபன் மொய்ம்பால்வளர்த்த
இதத்தாயிராமாநுசன்

பிள்ளான் அருளிச்செய்தது.

மிக்கவிறைநிலையும் மெய்யாமுயிர்நிலையும்
தக்கநெறியுந் தடையாகித்—தொக்கியலும்
ஊழ்வினையும்வாழ்வினையு மோதுங்குருகையர்கோன்
யாழினிசைவேதத் தியல்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

திராவிடவேதமாகிய நாலாயிரப்ரபந்தத்துள்

நம்மாழ்வார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸாமவேதஸாரமாகிய

திருவாய்மொழி

முதற்பத்து

க-ம். திருவாய்மொழி உயர்வற

எம்பெருமானது கல்யாணகுணங்களையும் பரத்வத்தையும்

அருளிச்செய்தார்

கலிவிருத்தம்-பண்-முதிர்ந்தகுறிஞ்சி-தாளம்-ஏழொத்து

உயர்வறவுயர்நலமுடையவனெவனவன்
மயர்வறமதிநலமருளினனெவனவன்
அயர்வறுமமரர்களதிபதியெவனவன்
துயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே (க)

மனனகமலமற மலர்மிசையெழுதரும்
மனனுணர்வளவிலன் பொறியுணர்வவையிலன்
இனனுணர்முழுநலமெதிர்நிகழ்கழிவினும்
இனனிலனெனனுயிர்மிகுநரையிலனே (உ)

இலனதுவுடையனிதெனநினைவரியவன்
நிலனிடைவிசும்பிடையுருவினனருவினன்
புலனொடுபுலனலனொழிவிலன்பரந்தவந்
நலனுடையொருவனைநணுகினநாமே (௩)

நாமவனிவனுவனவளிவளுவளெவள்
தாமவரிவருவரதுவிதுவுதுவெது
வீமவையிவையுவையவைநலந்தீங்கவை
ஆமவையாயவையாய்நின்றவவரே (௪)

அவரவர்தமதமதறிவறிவகைவகை
அவரவரிறையவரெனவடியடைவர்கள்
அவரவரிறையவர்குறைவிலரிறையவர்
அவரவர்விதிவழியடையநின்றனரே (௫)

நின்றனரிருந்தனர்கிடந்தனர்திரிந்தனர்
நின்றிலரிருந்திலர்கிடந்திலர்திரிந்திலர்
என்றுமோரியல்பினரெனநினைவரியவர்
என்றுமோரியல்பொடுநின்றவெந்திடரே (௬)

திடவிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைமிசைப்
படர்பொருண்முழுவதுமாயவையவைதொறும்
உடன்மிசையுயிரெனக்கரந்தெங்கும்பரந்துளன்
சுடர்மிகுசுருதியுளிவையுண்டசுரனே (௭)

சுரரறிவருநிலைவிண்முதன்முழுவதும்
வரன்முதலாயவைமுழுதுண்டபரபரன்
புரமொருமூன்றெரித்தமரர்க்குமறிவியந்து
அரனயனெனவுலகழித்தமைத்துளனே (௮)

உளனெனிலுளனவனுருவமிவ்வுருவுகள்
உளனலனெனிலவனருவமிவ்வருவுகள்
உளனெனவிலனெனவிவைகுணமுடைமையில்
உளனிருதகைமையொடொழிவிலன்பரந்தே (௯)

பரந்ததண்பரவையுணீர்தொறும்பரந்துளன்
பரந்தவண்டமிதெனநிலவிசும்பொழிவறக்
கரந்தசில்லிடந்தொறுமிடந்திகழ்பொருடொறும்
கரந்தெங்கும்பரந்துளனிவையுண்டகரனே (௰)

கரவிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைமிசை
வரனவில்திறல்வலியளிபொறையாய்நின்ற
பரனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
நிரனிறையாயிரத்திவைபத்தும்வீடே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம

உ-வது வீடுமின்

அப்படிப்பட்டபரத்வத்தில்ஸகலரும்ப்ரபத்திபண்ணி
உஜ்ஜீவியுங்களென்றருளிச்செய்தார
வஞ்சித்துறை-பண்-முதிர்ந்தகுறிஞ்சி-தாளம்-ஏழொத்து

வீடுமின்முற்றவும்
வீடுசெய்தும்முயிர்
வீடுடையானிடை
வீடுசெய்ம்மினே, (௧)

மின்னின்னிலையில
மன்னுயிராக்கைகள்
என்னுமிடத்திறை
உன்னுமினீரே (௨)

நீர்நுமதென்றிவை
வேர்முதன்மாய்த்திறை
சேர்மினுயிர்க்கதன்
நேர்நிறையில்லே (௩)

இல்லதுமுள்ளதும்
அல்லதவனுரு
எல்லையிலந்நலம்
புல்குபற்றற்றே, (௪)

அற்றதுபற்றெனில்
உற்றதுவீடுயிர்
செற்றதுமன்னுறில்
அற்றிறைபற்றே (௫)

பற்றிலனீசனும்
முற்றவுநின்றனன்
பற்றிலையாயவன்
முற்றிலடங்கே (௬)

அடங்கெழில்சம்பத்
தடங்கக்கண்டீசன்
அடங்கெழிலஃதென்
றடங்குகவுள்ளே (௭)

உள்ளமுரைசெயல்
உள்ளவிம்மூன்றையும்
உள்ளிக்கெடுத்திறை
உள்ளிலொடுங்கே (௮)

ஒடுங்கவவன்கண்
ஒடுங்கலுமெல்லாம்
விடும்பின்னுமாக்கை
விடும்பொழுதெண்ணே (௯)

எண்பெருக்கந்நலத்
தொண்பொருளீறில
வண்புகழ்நாரணன்
திண்கழல்சேரே (௰)

சேர்த்தடத்தென்குரு
கூர்ச்சடகோபன்சொல்
சீர்த்தொடையாயிரத்
தோர்த்தவிப்பத்தே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௨-க்கு-பாசுரம்-௨௨

௩ - வது. பத்துடை.

ஸர்வேச்வரனே அதிநீசனான சேதனன் ஆச்ரயிக்கும்படி எங்ஙனேயெனில் அடியார்களிடத்தில் அவனுக்கிருக்கும் ஸௌலப்யகுணத்தை யருளிச்செய்தார்,

கலித்துறை-பண்-நட்டபாஷை-தாளம்-ஏழொத்து

பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்பிறர்களுக்குரிய
வித்தகன்மலர்மகள்விரும்புமரும்பெறலடிகள்
மத்துறுகடைவெண்ணெய்களவினிலுரவிடையாப்புண்
டெத்திறமுரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளியவே (௧)

எளிவருமியல்வினனிலைவரம்பிலபல்பிறப்பாய்
ஒளிவருமுழுநலமுதலிலகேடிலவீடாம்
தெளிதருநிலைமையதொழிவிலன்முழுவதுமிறையோன்
அளிவருமருளினோடகத்தனன்புறத்தனனமைந்தே (௨)

அமைவுடையறநெறிமுழுவதுமுயர்வறவுயர்ந்து
அமைவுடைமுதல்கெடலொடிவிடையறநிலமதுவாம்
அமைவுடையமரரும்யாவையும்யாவருந்தானாம்
அமைவுடைநாரணன்மாயையையறிபவர்யாரே (௩)

யாருமோர்நிலைமையனெனவறிவரியவெம்பெருமான்
யாருமோர்நிலைமையனெனவறிவெளியவெம்பெருமான்
பேருமோராயிரம்பிறபலவுடையவெம்பெருமான்
பேருமோருருவமுமுளதில்லையிலதில்லைபிணக்கே, (௪)

பிணக்கறவறுவகைச்சமயமுநெறியுள்ளியுரைத்த
கணக்கறுநலத்தனனந்தமிலாதியம்பகவன்
வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்றுபுறநெறிகளைகட்
டுணக்குமின்பசையறவவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே. (௫)

உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தகன்றுயர்ந்துருவியந்தவிந்நிலைமை
உணர்ந்துணர்ந்துணரிலுமிறைநிலையுணர்வரிதுயிர்காள்
உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்தரியயனரனென்னுமிவரை
உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின்மனப்பட்டதொன்றே. (௬)

ஒன்றெனப்பலவெனவறிவரும்வடிவினுணின்ற
நன்றெழில்நாரணனான்முகனரனென்னுமிவரை

ஒன்றநும்மனத்துவைத்துள்ளிநும்மிருபசையறுத்து
நன்றெனநலஞ்செய்வதவனிடைநம்முடைநாளே, (௭)

நாளுநின்றடுநம்பழமையங்கொடுவினையுடனே
மாளுமோர்குறைவில்லைமனனகமலமறக்கழுவி
நாளுநந்திருவுடையடிகடந்நலங்கழல்வணங்கி
மாளுமோரிடத்திலும்வணக்கொடுமாள்வதுவலமே (௮)

வலத்தனன்றிரிபுரமெரித்தவனிடம்பெறத்துந்தித்
தலத்தெழுதிசைமுகன்படைத்தநல்லுலகமுந்தானும்
புலப்படப்பின்னுந்தன்னுலகத்திலகத்தனன்றானே
சொலப்புகிலிவைபின்னும்வயிற்றுளவிவையவன்றுயக்கே. (௯)

றுயக்கறுமதியினன்ஞானத்துளமரரைத்துயக்கு
மயக்குடைமாயைகள்வானிலும்பெரியனவல்லன்
புயற்கருநிறத்தனன்பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போ
தயர்ப்பிலனலற்றுவன்றழுவுவன்வணங்குவனமர்ந்தே (௰)

அமரர்கடொழுதெழவலைகடல்கடைந்தவன்றன்னை
அமர்பொழில்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்
அமர்சுவையாயிரத்தவற்றினுளிவைபத்தும்வல்லார்
அமரரோடுயர்விற்சென்றறுவர்தம்பிறவியஞ்சிறையே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி - ௩ - க்கு - பாசுரம் - ௩௩

௪ - வது. அஞ்சிறைய.

பிராட்டிதன்மையையடைந்து ஈச்வரனுடைய
அபராதஸஹத்வமே ஹேதுவாகக்கொண்டு பட்சிகளைத்தூதுவிடுகிறார்.

கலிவிருத்தம்-பண்-கட்டபாஷை-தாளம்-ஏழொத்து

அஞ்சிறையமடநாராயளியத்தாய்நீயுநின்
அஞ்சிறையசேவலுமாயாவாவென்றெனக்கருளி
வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தாற்கென்விடுதூதாய்ச்சென்றக்கால்
வன்சிறையிலவன்வைக்கில்வைப்புண்டாலென்செயுமே. (௧)

என்செய்யதாமரைக்கட்பெருமானாற்கென்றூதாய்
என்செய்யுமூரைத்தக்காலினக்குயில்காணீரலிரே
முன்செய்தமுழுவினையாற்றிருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல்
முன்செய்யமுயலாதேனகல்வதுவோவிதியினமே. (௨)

விதியினாற்பெடைமணக்குமென்னடையவன்னங்காள்
மதியினாற்குறண்மாணாயுலகிரந்தகள்வற்கு
மதியிலேன்வல்வினையேமாளாதோவென்றொருத்தி
மதியெல்லாமுள்கலங்கிமயங்குமாலென்னீரே, (௩)

என்னீர்மைகண்டிரங்கியிதுதகாதென்னாத
என்னிலமுகில்வண்ணற்கென்சொலியான்சொல்கேனோ
நன்னீர்மையினியவர்கட்டங்காதென்றொருவாய்ச்சொல்
நன்னில * மகன்றில்காணல்குருகினங்காள், (௪)

நல்கித்தான்காத்தளிக்கும்பொழிலேழும்வினையேற்கே
நல்கத்தானாகாதோநாரணனைக்கண்டக்கால்
மல்குநீர்ப்புனற்படப்பையிரைதேர்வண்சிறுகுருகே
மல்குநீர்க்கண்ணேற்கோர்வாசகங்கொண்டருளாயே, (௫)

அருளாதநீரருளியவராவிதுவராமுன்
அருளாழிப்புட்கடவீரவர்வீதியொருநாளென்
றருளாழியம்மானைக்கண்டக்காலிதுசொல்லி
அருளாழிவரிவண்டேயாமுமென்பிழைத்தோமே, (௬)

என்பிழைகோப்பதுபோலப்பனிவாடையீர்கின்ற
என்பிழையேநினைந்தருளியருளாததிருமாலார்க்
கென்பிழைத்தாடிருவடியின்றகவினுக்கென்றொருவாய்ச்சொல்
என்பிழைக்குமிளங்கிளியேயான்வளர்த்தநீயலையே (௭)

நீயலையேசிறுபூவாய்நெடுமாலார்க்கென்றூதாய்
கோயெனநானுரவலென்னாநுவலாதேயிருந்தொழிந்தாய்
சாயலொடுமணிமாமைத்தளர்ந்தேனானினியுனது
வாயலகிலின்னடிசில்வைப்பாரைநாடாயே. (௮)

நாடாதமலர்நாடிநாடோறுநாரணன்றன்
வாடாதமலரடிக்கீழ்வைக்கவேவகுக்கின்று
வீடாடிவீற்றிருத்தல்வினையற்றதென்செய்வதோ
வூடாடுபனிவாடாய்யுரைத்தீராயெனதுடலே. (௯)

உடலாழிப்பிறப்புவீடுயிர்முதலாய்முற்றுமாய்க்
கடலாழிநீர்தோற்றியதனுள்ளேகண்வளரும்
அடலாழியம்மானைக்கண்டக்காலிதுசொல்லி
விடலாழிமடநெஞ்சேவினையோமொன்றாமளவே, (௰)

---

* மகன்றில் - எ - று - அன்றில்,

அளவியன்றவேழுலகத்தவர்பெருமான்கண்ணனை
வளவயல்சூழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த
அளவியன்றவந்தாதியாயிரத்துளிப்பத்தின்
வளவுரையாற்பெறலாகும்வானோர்க்குப்பெருவளமே, (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௪-க்கு-பாசுரம்-௪௪,

௫-வது. வளவேழ்-

ஈச்வரன்தன்னுடையசீல்குணத்தாலே
ஆழ்வாருடையவிச்லேஷத்தைஸஹிக்கமாட்டாமல்
சேர்த்துக்கொண்டதை அருளிச்செய்தார்

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-செருந்தி-தாளம்-ஏழொத்து

வளவேழுலகின்முதலாயவானோரிறையையருவினையேன்
களவேழ்வெண்ணெய்த்தொடுவுண்டகள் வாவென்பன்பின்னையுந்
தளவேழ்முறுவற்பின்னைக்காய்வல்லானாயர்தலைவனாய்
இளவேறேழுந்தழுவியவெந்தா யென்பனினைந்து நைந்தே, (௧)

நினைந்துநைந்துள்கரைந்துருகியிமையோர்பலரும்முனிவரும்
புனைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம்புகையோடேந்திவணங்கினால்
நினைந்தவெல்லாப்பொருள்களுக்கும்வித்தாய்முதலிற்சிதையாமே
மனஞ்செய்ஞானத்துன் பெருமைமாசூணாதோமாயோனே, (௨)

மாயோனிகளாய்நடைகற்றவானோர்பலரும்முனிவரும்
நீயோனிகளைப் படையென்றுநிறைநான்முகனைப்படைத்தவன்
சேயோனெல்லாவறிவுக்குந்திசைகளெல்லாந்திருவடியால்
தாயோனெல்லாவெவ்வுயிர்க்குந்தாயோன்றானோருருவனே (௩)

தானோருருவேதனிவித்தாய்தன்னின்மூவர்முதலாய
வானோர்பலரும் முனிவருமற்றும்மற்றும்முற்றமாய்த்
தானோர்பெருநீர்தன்னுள்ளேதோற்றியதனுட்கண்வளரும்
வானோர்பெருமானமாமாயன்வைகுந்தனெம்பெருமானே, (௪)

மானேநோக்கிமடவாளைமார்பிற்கொண்டாய்மாதவா
கூனேசிதையவுண்டைவில்நிறத்திற்றெறித்தாய்கோவிந்தா
வானார்சோதிமணிவண்ணாமதுசூதாநீயருளாயுன்
தேனேமலருந்திருப்பாதஞ்சேருமாறுவினையேனே, (ரு)

வினையேன்வினைதீர்மருந்தானாய்விண்ணோர்தலைவாகேசவா
மனைசேராயர்குலமுதலேமாமாயனேமாதவா
சினையேதழையமராமரங்களேழுமெய்தாய்சிரீதரா
இனையாயினையபெயரினாயென்றுநைவேனடியேனே, (சு)

அடியேன்சிறியஞானத்தனறிதலார்க்குமரியானைக்
கடிசேர்தண்ணந்துழாய்க்கண்ணிபுனைந்தான்றன்னைக்கண்ணனை
செடியாராக்கையடியாரைச்சேர்தல்தீர்க்குந்திருமாலை
அடியேன்காண்பானலற்றுவனிதனின்மிக்கோரயர்வுண்டே. (எ)

உண்டாயுலகேழ்முன்னமேயுமிழ்ந்துமாயையாற்புக்
குண்டாய்வெண்ணெய்சிறுமனிதருவலையாக்கைநிலையெய்தி
மண்டான்சோர்ந்ததுண்டேலும்மனிதர்க்காகும்பீர்சிறிதும்
அண்டாவண்ணமண்கரையநெய்யூண்மருந்தோமாயோனே (அ)

மாயோந்தீயவலவலைப்பெருமாவஞ்சப்பேய்வீய
தூயகுழவியாய்விடப்பாலமுதாவமுதுசெய்திட்ட
மாயன்வானோர்தனித்தலைவன்மலராள்மைந்தனெவ்வுயிர்க்குந்
தாயோன்றம்மானென்னம்மானமமாமூர்த்தியைச்சார்ந்தே, (கூ)

சார்ந்தவிருவல்வினைகளுஞ்சரித்துமாயப்பற்றறுத்துத்
தீர்ந்துதன்பான்மனம்வைக்கத்திருத்திவீடுதிருத்துவான்
ஆர்ந்தஞானச்சுடராகியகலங்கீழ்மேலளவிறந்து
நேர்ந்தவுருவாயருவாகுமிவற்றினுயிராநெடுமாலே, (ய)

மாலேமாயப்பெருமானேமாமாயனேயென்றென்று
மாலேயேறிமாலருளான்மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்
பாலேய்தமிழரிசைகாரர்பத்தர்பரவுமாயிரத்தின்
பாலேபட்டவிவைபத்தும்வல்லார்க்கில்லைப்பரிவதே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம,

ஆக-திருவாய்மொழி-ரு-க்கு-பாசுரம்-ருரு;

௬ - வது. பரிவதில்.

ஈச்வரனிடத்திலிப்படிப்பட்ட குணமிருப்பதையறியாமல்
ஆத்மாக்கள் ஸாதகத்தையுடைவ ததிபாயமென்று ஈச்வரன் துராராத்யனன்று
எல்லாருமாச்ரயித்து உச்சீவியுங்களென்றார்

வஞ்சிவிருத்தம்-பண்-முதிர்ந்தகுறிஞ்சி-தாளம்-ஏழொத்து,

பரிவதிலீசனைப்பாடி
விரிவதுமேவலுறுவீர்
பிரிவகையின்றிநன்னீர்தூய்ப்
புரிவதுவும்புகைபூவே, (க)
மதுவார்தண்ணந்துழாயான்
முதுவேதமுதல்வனுக்
கெதுவேதென்பணியென்னா
ததுவேயாட்செய்யுமீடே, (உ)
ஈடுமெடுப்புமிலீசன்
மாடுவிடாதென்மனனே
பாடுமென்னாவவன்பாடல்
ஆடுமெனங்கமணங்கே. (ந)
அணங்கெனவாடுமெனங்கம்
வணங்கிவழிபடுமீசன்
பிணங்கியமரர்பிதற்றுங்
குணங்கெழுகொள்கையினானே (ச)
கொள்கைகொளாமையிலாதான்
எள்கலிராகமிலாதான்
விள்கைவிள்ளாமைவிரும்பி
உள்கலந்தார்க்கோரமுதே (ரு)
அமுதமமரர்கட்கீந்த
நிமிர்சுடராழிநெடுமால்
அமுதிலுமாற்றவினியன்
நிமிர்திரைநீள்கடலானே. (சு)
நீள்கடல்சூழிலங்கைக்கோன்
தோள்கள்தலைதுணிசெய்தான்
தாள்கள்தலையில்வணங்கி
நாள்கடலைக்கழிமினே. (எ)
கழிமின்றொண்டர்கள்கழித்துத்
தொழுமினவனைத்தொழுதால்
வழிநின்றவல்வினைமாள்வித்
தழிவின்றியாக்கந்தருமே. (அ)
தருமவரும்பயனாய
திருமகளார்தனிக்கேள்வன்
பெருமையுடையபிரானார்
இருமைவினைகடிவாரே. (கூ)
கடிவார்தீயவினைகள்
நொடியாருமளவைக்கட்
கொடியாவடுபுள்ளுயர்த்த
வடிவார்மாதவனாரே. (கய)
மாதவன்பாற்சடகோபன்
தீதவமின்றியுரைத்த
ஏதமிலாயிரத்திப்பத்
தோதவல்லார்பிறவாரே (கக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக - திருவாய்மொழி-௬-க்கு-பாசுரம்-௬௬

எ-வது பிறவி.

ஸ்வாராத்யனானஈச்வரனுடையஆராதனம்ஸுகரூபமா
யிருக்குமென்றருளிச்செய்தார்

கலிவிருத்தம்-பண்-வியந்தம்-தாளம்-ஏழொத்து

பிறவித்துயரறஞானத்துணின்று
துறவிச்சுடர்விளக்கந்தலைப்பெய்வார்
அறவனையாழிப்படையந்தணனை
மறவியையின்றிமனத்துவைப்பாரே, (க)

வைப்பாம்மருந்தாமடியரைவல்வினைத்
துப்பாம்புலனைந்துஞ்சக்கொடானவன்
எப்பாலெவர்க்குநலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்
தப்பாலவனெங்களாயர்கொழுந்தே (உ)

ஆயர்கொழுந்தாயவராற்புடையுண்ணும்
மாயப்பிரானையென்மாணிக்கச்சோதியைத்
தூயவமுதைப்பருகிப்பருகியென்
மாயப்பிறவிமயர்வறுத்தேனே (ந)

மயர்வறவென்மனத்தேமன்னினான்றன்னை
உயர்வினையேதருமொண்சுடர்க்கற்றையை
அயர்விலமரர்களாதிக்கொழுந்தையென்
இயல்வினையென்சொல்லியான்விடுவேனோ (ச)

விடுவேனோவென்விளக்கையென்னாவியை
நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்றநாதனைத்
தொடுவேசெய்திளவாய்ச்சியர்கண்ணினுள்
விடவேசெய்துவிழிக்கும்பிரானையே (ரு)

பிரான்பெருநிலங்கீண்டவன்பின்னும்
விராய்மலர்த்துழாய்வேய்ந்தமுடியன்
மராமரமெய்தமாயவனென்னுள்
இரானெனிற்பின்னையானொட்டுவேனோ (சு)

யானொட்டியென்னுளிருத்துவமென்றிலன்
தானொட்டிவந்தென்றனிநெஞ்சைவஞ்சித்
தூனொட்டிநின்றென்னுயிரிற்கலந்தியல்
வானொட்டுமோவினியென்னைநெகிழ்க்கவே (எ)

என்னைநெகிழ்க்கிலுமென்னுடைநன்னெஞ்சந்
தன்னையகல்விக்கத்தானுங்கில்லானினிப்
பின்னைநெடும்பணைத்தோள்மகிழ்பீடுடை
முன்னையமரர் முழுமுதலானே (௮)

அமரர்முழுமுதலாகியவாதியை
அமரர்க்கமுதீந்தவாயர்கொழுந்தை
அமரவழும்பத்துழாவியென்னாவி
அமரத்தழுவிற்றினியகலுமே. (௯)

அகலிலகலுமணுகிலணுகும்
புகலுமரியன்பொருவல்லனெம்மான்
நிகரிலவன்புகழ்பாடியிளைப்பிலம்
பகலுமிரவும்படிந்துகுடைந்தே (௰)

குடைந்துவண்டுண்ணுந்துழாய்முடியானை
அடைந்ததென்குருகூர்ச்சடகோபன்
மிடைந்தசொற்றொடையாயிரத்திப்பத்
துடைந்துநோய்களையோடுவிக்குமே (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக திருவாய்மொழி - ௭ - க்கு - பாசுரம் - ௭௭,

௮-வது· ஓடும்புள்·

ஸாரூபமான ஆச்ரயணமுடைய ஈச்வரன்
கரணத்ரயத்தாலும் கிட்டமாட்டாதசேதனரிடத்தில் ஆர்ஜவகுணத்தோ
ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பாரென்று [டே
அருளிச்செய்தார்.

குறளடிவஞ்சித்துறை-பண்-இந்தளம்-தாளம்-ஏழொத்து

ஓடும்புள்ளேறிச்
சூடுந்தண்டுழாய்
நீடுநின்றவை
ஆடுமம்மானே (௧)

அம்மானாய்ப்பின்னும்
எம்மாண்புமானான்
வெம்மாவாய்கீண்ட
செம்மாகண்ணனே. (௨)

கண்ணாவானென்று
மண்ணோர்விண்ணோர்க்குத்
தண்ணார்வேங்கட
விண்ணோர்வெற்பனே. (௩)

வெற்பையொன்றெடுத்
தொற்கமின்றியே
நிற்குமம்மான்சீர்
கற்பன்வைகலே. (௪)

வைகலும்வெண்ணெய்
கைகலந்துண்டான்
பொய்கலவாதென்
மெய்கலந்தானே. (௫)

கலந்தென்னாவி
நலங்கொணாதன்
புலன்கொள்மாணாய்
நிலங்கொண்டானே (௬)

கொண்டானேழ்விடை
உண்டானேழ்வையந்
தண்டாமஞ்செய்தென்
எண்டானானானே. (௭)

ஆனானாயன்
மீனோடேனமுந்
தானானானென்னில்
தானாயசங்கே (௮)

சங்குசக்கரம்
அங்கையிற்கொண்டான்
எங்குந்தானாய
நங்கணாதனே (௯)

நாதன்ஞாலங்கொள்
பாதனென்னம்மான்
ஓதம்போல்கிளர்
வேதநீரனே (௰)

நீர்புரைவண்ணன்
சீர்சடகோபன்
நேர்தலாயிரத்
தோர்தலிவையே (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக - திருவாய்மொழி - அ - க்கு - பாசுரம் - அஅ.

௯ - வது. இவையும்.

ஆர்ஜவகுண ஸந்தானம்பண்ணின தம்மிடத்தில் ஈச்வரன் ஸாத்மிக்க
ஸர்வாவயவ ஸம்ச்லேஷம் பண்ணின
அனுபவரஸத்தை யருளிச்செய்தார்

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-கொல்லி-தாளம்-ஏழொத்து

இவையுமவையுமுவையுமிவருமவருமுவரும்
எவையுமெவருந்தன்னுள்ளேயாகியுமாக்கியுங்காக்கும்
அவையுட்டனிமுதலெம்மான்கண்ணபிரானென்னமுதஞ்
சுவையன்றிருவின்மணாளனென்னுடைச்சூழலுளானே (௧)

சூழல்பலபலவல்லான்றொல்லையங்காலத்துலகைக்
கேழலொன்றாகியிடந்தகேசவனென்னுடையம்மான்
வேழமருப்பையொசித்தானவிண்ணவர்க்கெண்ணலரியான்
ஆழநெடுங்கடற்சேர்ந்தானவனென்னருகலிலானே. (௨)

அருகலிலாயபெருஞ்சீரமரர்களாதிமுதல்வன்
கருகியநீலநன்மேனிவண்ணன்செந்தாமரைக்கண்ணன்
பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறும்பூமகளார்தனிக்கேள்வன்
ஒருகதியின்சுவைதந்திட்டொழிவிலனென்னொடுடனே (௩)

உடனமர்காதல்மகளிர்திருமகள்மண்மகளாயர்
மடமகளென்றிவர்மூவராளுமுலகமுமூன்றே
உடனவையொக்கவிழுங்கியாலிலைசேர்ந்தவனெம்மான்
கடன்மலிமாயப்பெருமான்கண்ணனென்னொக்கலையானே, (௪)

ஒக்கலைவைத்துமுலைப்பாலுண்ணென்றுதந்திடவாங்கிச்
செக்கஞ்செகவன்றவள்பாலுயிர்செகவுண்டபெருமான்
நக்கபிரானோடயனுமிந்திரனும்முதலாக
ஒக்கவுந்தோற்றியவீசன்மாயனென்னெஞ்சினுளானே, (௫)

மாயனென்னெஞ்சினுள்ளான்மற்றுமெவர்க்குமதுவே
காயமுஞ்சீவனுந்தானேகாலுமெரியுமவனே
சேயனணியனெவர்க்குஞ்சிந்தைக்குங்கோசரமல்லன்
தூயன்றுயக்கன்மயக்கனென்னுடைத்தோளிணையானே, (௬)

தோளிணைமேலும்நன்மார்பின்மேலுஞ்சுடர்முடிமேலுந்
தாளிணைமேலும்புனைந்ததண்ணந்துழாயுடையம்மான்
கேளிணையொன்றுமிலாதான்கிளருஞ்சுடரொளிமூர்த்தி
நாளணைந்தொன்றுமகலானென்னுடைநாவினுளானே, (௭)

நாவினுணின்றுமலருஞானக்கலைகளுக்கெல்லாம்
ஆவியுமாக்கையுந்தானேயழிப்போடளிப்பவன்றானே
பூவியனாற்றடந்தோளன்பொருபடையாழிசங்கேந்துங்
காவிநன்மேனிக்கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே. (௮)

கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான்காண்பனவன்கண்களாலே
அமலங்களாகவிழிக்குமைம்புலனுமவன்மூர்த்தி
கமலத்தயனம்பிதன்னைக்கண்ணுதலானொடுந்தோற்றி
அமலத்தெய்வத்தோடுலகமாக்கியென்னெற்றியுளானே. (௯)

நெற்றியுண்ணின்றென்னையாளுநிரைமலர்ப்பாதங்கள்சூடிக்
கற்றைத்துழாய்முடிக்கோலக்கண்ணபிரானைத்தொழுவார்
ஒற்றைப்பிறையணிந்தானுநான்முகனுமிந்திரனு
மற்றையமரருமெல்லாம்வந்தெனதுச்சியுளானே, (௰)

உச்சியுள்ளேநிற்குந்தேவதேவர்க்குக்கண்ணபிராற்
கிச்சையுட்செல்லவுணர்த்திவண்குருகூர்ச்சடகோபன்
இச்சொன்னவாயிரத்துளிவையுமோர்பத்தெம்பிராற்கு
நிச்சலும்விண்ணப்பஞ்செய்யநீள்கழல்சென்னிபொருமே, (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௯-க்கு-பாசுரம்-௯௯

ய - வது. பொருமா.

ஸர்வேச்வரன் பண்ணின ஸர்வாங்கஸம்ச்லேஷத்துக்கு
வேறு ஹேதுவாகிலும் தம்மிடத்திலே யுண்டோவென்று விசாரித்து
ஒருஹேதுவுமில்லாமையாலே ஈச்வரனுடைய நிர்ஹேதுக
உபகாரத்வத்தையும் அருளிச்செய்தார்,

கலிவிருத்தம்-பண்-தக்கராகம்-தாளம்-ஏழொத்து,

பொருமாநீள்படையாழிசங்கத்தொடு
திருமாநீள்கழலேழுலகுந்தொழ
ஒருமாணிக்குறளாகிநிமிர்ந்தவக்
கருமாணிக்கமென்கண்ணுள்ளதாகுமே, (௧)

கண்ணுள்ளேநிற்குங்காதன்மையாற்றொழில்
எண்ணிலும்வருமென்னினிவேண்டுவம்
மண்ணுநீருமெரியுநல்வாயுவும்
விண்ணுமாய்விரியுமெம்பிரானையே, (௨)

எம்பிரானையெந்தைத்தந்தைக்குத்
தம்பிரானைத்தண்டாமரைக்கண்ணனை
கொம்பராவுநுண்ணேரிடைமார்பனை
எம்பிரானைத்தொழாய்மடநெஞ்சமே, (௩)

நெஞ்சமேநல்லைநல்லையுன்னைப்பெற்றால்
என்செய்யோமினியென்னகுறைவினம்
மைந்தனைமலராள்மணவாளனைத்
துஞ்சும்போதும்விடாதுதொடர்கண்டாய், (௪)

கண்டாயேநெஞ்சேகருமங்கள்வாய்க்கின்றோர்
எண்டானுமின்றியேவந்தியலுமா
றுண்டானையுலகேழுமோர்மூவடி
கொண்டானைக்கண்டுகொண்டனைநீயுமே. (௫)

நீயுநானுமிந்நேர்நிற்கின்மேன்மற்றோர்
நோயுஞ்சார்கொடான்னெஞ்சமேசொன்னேன்
தாயுந்தந்தையுமாயிவ்வுலகினில்
வாயுமீசன்மணிவண்ணனெந்தையே, (௬)

எந்தையேயென்றுமெம்பெருமானென்றுஞ்
சிந்தையுள்வைப்பன்சொல்லுவன்பாவியேன்
எந்தையெம்பெருமானென்றுவானவர்
சிந்தையுள்வைத்துச்சொல்லுஞ்செல்வனையே (௭)

செல்வநாரணனென்றசொற்கேட்டலும்
மல்குங்கண்பனிநாடுவான்மாயமே
அல்லுநண்பகலுமிடைவீடின்றி
நல்கியென்னைவிடானம்பிநம்பியே, (அ)

நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்றவச்
செம்பொனேதிகழுந்திருமூர்த்தியை
உம்பர்வானவராதியஞ்சோதியை
எம்பிரானையென்சொல்லிமறப்பனோ. (௯)

மறப்புஞானமுநானொன்றுணர்ந்திலன்
மறக்குமென்றுசெந்தாமரைக்கண்ணொடு
மறப்பறவென்னுள்ளேமன்னினான்றன்னை
மறப்பனோவினியானென்மணியையே. (௰)

மணியைவானவர்கண்ணனைத்தன்னதோர்
அணியைத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்
பணிசெயாயிரத்துள்ளிவைபத்துடன்
தணிவிலர்கற்பரேல்கல்விவாயுமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பத்து-கல்-திருவாய்மொழி-௰-க்கு-பாசுரம்-௱௰

இரண்டாம்பத்து.

க-வது வாயுந்திரை.

பரத்வஸௌலப்யஸௌந்தர்யங்களை அநுபவித்து அந்தவஸ்து பாஹ்யஸம் ச்லேஷயோகமாகவேணுமென்று ஆசைப்பட்டு அது அகப்படாமையால் ஆர்த்திமிகுத்து ஆழ்வார் தாமொரு பிராட்டி அவஸ்தையையடைந்து அசேதநங்களையும்திர்யக்குகளையும் தம்மோடே ஸமதுக்கிகளாகவெண்ணித்தந்நிமித்தமாக ப்ரலாபித்ததை யருளிச்செய்தார்,

கலிவிருத்தம்-பண்-புறநீர்மை-தாளம்-இடையொத்து.

வாயுந்திரையுகளுங்கானல்மடநாராய்
ஆயுமமருலகுந்துஞ்சிலுநீதுஞ்சாயால்
நோயும்பயலைமையுமீதூரவெம்மேபோல்
நீயுந்திருமாலால்நெஞ்சங்கோட்பட்டாயே. (க)

கோட்பட்டசிந்தையையாய்க்கூர்வாயவன்றிலே
சேட்பட்டயாமங்கள்சேராதிரங்குதியால்
ஆட்பட்டவெம்மேபோல்நீயுமரவணையான்
தட்பட்டதண்டுழாய்த்தாமங்காமுற்றாயே. (௨)

காமுற்றகையறவோடெல்லேயிராப்பகல்
நீமுற்றக்கண்டுயிலாய்நெஞ்சுருகியேங்குதியால்
தீமுற்றத்தென்னிலங்கையூட்டினான்றாணயந்த
யாமுற்றதுற்றாயோவாழிகனைகடலே. (௩)

கடலும்மலையும்விசும்புந்துழாயெம்போற்
சுடர்கொளிராப்பகற்றுஞ்சாயாற்றண்வாடாய்
அடல்கொண்படையாழியம்மானைக்காண்பானீ
உடலம்நோயுற்றாயோவூழிதோறூழியே (௪)

ஊழிதோறூழியுலகுக்குநீர்கொண்டு
தோழியரும்யாமும்போல்நீராய்நெகிழ்கின்ற
வாழியவானமேநீயும்மதுசூதன்
பாழிமையிற்பட்டவஞ்சப்பாசத்தானைவாயே. (௫)

நைவாயவெம்மேபோல்நாண்மதியேநீயிந்நாள்
மைவானிருளகற்றாய்மாழாந்துதேம்புதியால்
ஐவாயரவணைமேலாழிப்பெருமானார்
மெய்வர்சகங்கேட்டுன்மெய்நீர்மைதோற்றாயே (௬)

தோற்றோம்மடநெஞ்சமெம்பெருமானாரணற்கெம்
ஆற்றாமைசொல்லியழுவோமை நீநடுவே
வேற்றோர்வகையிற்கொடிதாயெனையூழி
மாற்றாண்மைநிற்றியோவாழிகனையிருளே. (௭)

இருளின்றிணிவண்ணமாநீர்க்கழியேபோய்
மருளுற்றிராப்பகற்றுஞ்சிலும்நீ துஞ்சாயால்
உருளுஞ்சகடமுதைத்தபெருமானார்
அருளின்பெருநசையாலாழாந்துநொந்தாயே (௮)

நொந்தாராக்காதல்நோய்மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த
நந்தாவிளக்கமேநீயுமளியத்தாய்
செந்தாமரைத்தடங்கட்செங்கனிவாயெம்பெருமான்
அந்தாமத்தண்டுழாயாசையால்வேவாயே (௯)

வேவாராவேட்கைநோய்மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த
ஓவாதிராப்பகலுன்பாலேவீழ்த்தொழிந்தாய்
மாவாய்பிளந்துமருதிடைபோய்மண்ணளந்த
மூவாமுதல்வாவினியெம்மைச்சோரேலே. (௰)

சோராதவெப்பொருட்குமாதியாஞ்சோதிக்கே
ஆராதகாதற்குருகூர்ச்சடகோபன்
ஓராயிரஞ்சொன்னவவற்றுளிவைபத்துஞ்
சோரார்விடார்கண்டீர்வைகுந்தந்திண்ணனவே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்;

ஆக திருவாய்மொழி - கக - க்கு - பாசுரம் - கஉக

உ - வது. திண்ணன்.

இந்தார்த்திபோக்குகைக்கு ஈச்வரன ஸாந்நித்யம்பண்ணி நிற்கையாலே அந்தார்த்தியெல்லாம் போய்ஸகலகல்யாணகுண சமர்த்திஹேதுவானபரத்வம் அவதாரத்திலுண்டென்று பரோபதேசம்பண்ணினதை யருளிச்செய்தார்,

வஞ்சிவிருத்தம்-பண்-தக்கராம்-தாளம்-ஏழொத்து,

திண்ணன்வீடுமுதன்முழுதுமாய்
எண்ணின்மீதியனெம்பெருமான்
மண்ணும்விண்ணுமெல்லாமுடனுண்டநங்
கண்ணன்கண்ணல்லதில்லையோர்கண்ணே (க)

ஏபாவம்பரமேயேழுலகும்
ஈபாவஞ்செய்தருளாலளிப்பாரார்
மாபாவம்விடவரற்குப்பிச்சைபெய்
கோபாலகோளரியேறன்றியே. (உ)

ஏறனைப்பூவனைப்பூமகடன்னை
வேறன்றிவிண்டொழத்தன்னுள்வைத்து
மேறன்னைமீதிடநிமிர்ந்துமண்கொண்ட
மாறனில்மிக்குமோர்தேவுமுளதே, (ங)

தேவுமெப்பொருளும்படைக்கப்
பூவில்நான்முகனைப்படைத்த
தேவனெம்பெருமானுக்கல்லாற்
பூவும்பூசனையுந்தகுமே. (ச)

தகுஞ்சீர்த்தன்றனிமுதலினுள்ளே
மிகுந்தேவுமெப்பொருளும்படைக்கத்
தகுங்கோலத்தாமரைக்கண்ணனெம்மான்
மிகுஞ்சோதிமேலறிவாரெவரே. (ரு)

எவரும்யாவையுமெல்லாப்பொருளுங்
கவர்வின்றித்தன்னுள்ளொடுங்கநின்ற,

பவர்கொள்ஞானவெள்ளச்சுடர்மூர்த்தி
அவரெம்மாழியம்பள்ளியாரே. (௬)

பள்ளியாலிலையேழுலகுங்கொள்ளும்
வள்ளல்வல்வயிற்றுப்பெருமானை
உள்ளுளாரறிவாரவன்றன்
கள்ளமாயமனக்கருத்தே. (௭)

கருத்திற்றேவுமெல்லாப்பொருளும்
வருத்தித்தமாயபபிரானையன்றியாரே
திருத்தித்திண்ணிலைமூவுலகுந்தம்முள்
இருத்திக்காக்குமியல்பினரே (௮)

காக்குமியல்பினன்கண்ணபெருமான்.
சேர்க்கைசெய்துதன்னுந்தியுள்ளே
வாய்த்ததிசைமுகனிந்திரன்வானவர்
ஆக்கினான்றெய்வவுலகுகளே, (௯)

கள்வாவெம்மையுமேழுலகுநின்
உள்ளேதோற்றியவிறைவவென்று
வெள்ளேறன்நான்முகனிந்திரன்வானவர்
புள்ளூர்திகழல்பணிந்தேத்துவரே. (௰)

ஏத்தவேழுலகுங்கொண்டகோலக்
கூத்தனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
வாய்த்தவாயிரத்துள்ளிவைபத்துடன்
ஏத்தவல்லார்க்கில்லையோருனமே, (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி - ௧௨ - க்கு - பாசுரம் - ௧௧௨

௩ - வது. ஊனில்

ஈச்வரன்ஸார்ந்த்யம்பண்ணுகையில்ப்ரகாசமாக
பரத்வத்தையும் அருளிச்செய்துஇந்தபகவதனுபவத்துக்கு
ஸம்ஸாரிகள் ஸஹாயரன்றென்று இதற்கு ஸஹாயபூதரான
நித்ய ஸூரிகளோடே எப்போது கூடப்போகிறேனென்கிற
ப்ரார்த்தனையை அருளிச்செய்தார்,

கலிவிருத்தம்-பண்-காட்டம்-தாளம்-ஏழொத்து

ஊனில்வாழுயிரேநல்லைபோவுன்னைப்பெற்று
வானுளார் பெருமான்மதுசூதனனெம்மான்
தானுமியானுமெல்லாந்தன்னுள்ளேகலந்தொழிந்தோந்
தேனும்பாலும்நெய்யுங்கன்னலுமமுதுமொத்தே. (௧)

ஒத்தார்மிக்காரையிலையாயமாமாயா
ஒத்தாயெப்பொருட்கு முயிராயென்னைப்பெற்ற
அத்தாயாய்த்தந்தையாயறியாதனவறிவித்த
அத்தாநீசெய்தனவடியேனறியேனே. (௨)

அறியாக்காலத்துள்ளே யடிமைக்கணன்புசெய்வித்
தறியாமாமாயத்தடியேனை வைத்தாயால்
அறியாமைக்குறளாய் நிலம்மாவலிமூவடியென்
றறியாமைவஞ்சித்தா யெனதாவியுட்கலந்தே, (௩)

எனதாவியுட்கலந்தபெருநல்லு தவிக்கைமாறு
எனதாவிதந்தொழிந்தேனினிமீள்வதென்பதுண்டே
எனதாவியாவியுநீபொழிலேழு முண்டவெந்தாய்
எனதாவியார்யானார்தந்தநீ கொண்டாக்கினையே. (௪)

இனியார்ஞானங்களாலெடுக்கலெழாதவெந்தாய
கனிவார்வீட்டின்பமேயென்கடற்படாவமுதே
தனியேன்வாழ்முதலேபொழிலேழுமேனமொன்றாய்
நுனியார்கோட்டில்வைத்தா யுன்பாதஞ்சேர்ந்தேனே. (௫)

சேர்ந்தார்தீவினைகட்கருநஞ்சைத்திண்மதியைத்
தீர்ந்தார்தம்மனத்துப் பிரியாதவருயிரைச்
சோர்ந்தேபோகல்கொடாச் சுடரையரக்கியைமூக்
கீர்ந்தானையடியேனடைந்தேன் முதன்முன்னமே. (௬)

முன்னல்யாழ்பயினூனரம்பின்முதிர்சுவையே
பன்னலார்பயிலும்பரனேபவித்திரனே
கன்னலேயமுதேகார்முகிலேயென்கண்ணா
நின்னலாலிலேன்காணென்னைநீகுறிக்கொள்ளே (௭)

குறிக்கொள்ஞானங்களாலெனையூழிசெய்தவமுங்
கிறிக்கொண்டிப்பிறப்பே சிலநாளிலெய்தினன்யான்
உறிக்கொண்டவெண்ணெய்பாலொளித்துண்ணுமம்மான்பின்
நெறிக்கொண்டநெஞ்சனாய்ப்பிறவித்துயர்கடிந்தே, (௮)

கடிவார்தண்ணந்துழாய்க்கண்ணன் விண்ணவர்பெருமான்
படிவானமிறந்தபரமன்பவித்திரன்சீர்
செடியார்நோய்கள்கெடப்படிந்துகுடைந்தாடி
அடியேன்வாய்மடுத்துப்பருகிக்களித்தேனே, (௯)

களிப்புங்கவர்வுமற்றுப்பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்பற்று
ஒளிக்கொண்டசோதியுமாயுடன் கூடுவதென்றுகொலோ

துளிக்கின்றவானிந்நிலஞ்சுடராழிசங்கேந்தி
அளிக்கின்றமாயப்பிரானடியார்கள்குழாங்களையே, (௰)
குழாங்கொள்பேரரக்கன்குலம்வீயமுனிந்தவனைக்
குழாங்கொள்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்தெரிந்துரைத்த
குழாங்கொளாயிரத்துள்ளிவைபத்துமுடன்பாடி.
குழாங்களாயடியிருடன்கூடிநின்றாடுமினே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஆக-திருவாய்மொழி-௧௩-க்கு-பாசுரம்-௧௪௩.

௪-வது- ஆடியாடி.

பிரார்த்தனைசித்தியாதபடியினாலே இந்தஆழ்வார்ஒருபிராட்டிஅவ ஸ்தையையடைந்துமோஹித்திருக்கையில் அந்தநாயகியி னுடையஅவஸ்தையைதாய்சொல்லுகிறதாக வருளிச்செய்கிறார்.

வஞ்சிவிருத்தம்-பண்-காட்டம்-தாளம்-ஏழொத்து.

ஆடியாடியகங்கரைந்திசை
பாடிப்பாடிக்கண்ணீர்மல்கியெங்கும்
நாடிநாடிநரசிங்காவென்று
வாடிவாடுமிவ்வாணுதலே. (௧)
வாணுதலிம்மடவரலும்மைக்
காணுமாசையுள்நைகின்றாள் விறல
வாணனாயிரந்தோள்துணித்தீருமைக்
காணநீரிரக்கமிலீரே. (௨)
இரக்கமனத்தோடெரியணை
அரக்குமெழுகுமொக்குமிவள்
இரக்கமெழீரிதற்கென்செய்கேன்
அரக்கனிலங்கைசெற்றீர்க்கே. (௩)
இலங்கைசெற்றவனேயென்னும்பின்னும்
வலங்கொள்புள்ளுயர்த்தாயென்னுமுள்ளம்
மலங்கவெவ்வுயிர்க்குங்கண்ணீர்மிகக்
கலங்கிக்கைதொழுநின்றிவளே, (௪)

இவளிராப்பகல்வாய்வெரீத்தன
குவளையொண்கண்ணநீர்கொண்டாள்வண்டு
திவளுந்தண்ணந்துழாய்கொடீரென த்
தவளவண்ணர்தகவுகளே. (ரு)

தகவுடையவனேயென்னும்பின்னும்
மிகவிரும்பும்பிரானென்னுமென
தகவுயிர்க்கமுதேயென்னுமுள்ளம்
உகவுருகிநின்றுள்ளுளே (சு)

உள்ளுளாவியுலர்ந்துலர்ந்தென
வள்ளலேகண்ணனேயென்னும்பின்னும்
வெள்ளநீர்க்கிடந்தாயென்னுமென
கள்விதான்பட்டவஞ்சனையே. (எ)

வஞ்சனேயென்னுங்கைதொழுந்தன
நெஞ்சம்வேவவெடிதுயிர்க்கும்விறற்
கஞ்சனைவஞ்சனைசெய்தீரும்மைத்
தஞ்சமென்றிவள்பட்டனவே. (அ)

பட்டபோதெழுபோதறியாள்விளா
மட்டலர்தண்டுழாயென்னுஞ்சுடர்
வட்டவாய்நுதிநேமியீர்நும்
திட்டமெனகொலிவ்வேழைக்கே. (கூ)

ஏழைபேதையிராப்பகற்றன
கேழிலொண்கண்ணநீர்கொண்டாள்கிளர்
வாழ்வைவேவவிலங்கைசெற்றீர்வள்
மாழைநோக்கொன்றும்வாட்டேன்மினே, (ய)

வாட்டமில்புகழ்வாமனனையிசை
கூட்டிவண்சடகோபன்சொல்லமை
பாட்டோராயிரத்திப்பத்தாலடி
சூட்டலாகுமந்தாமமே. (கக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-கச-க்கு-பாசுரம்-கடுச.

௫ வது. அந்தாமம்.

இவ்வார்த்திபோக்குகைக்கு ஈச்வரன ஸமச்லேஷிக்கையாலே ஆநந்தாபம்
நோத்நியாய்ஈச்வரனுடையதிவ்யபூஷணதிவ்யாயுததிவ்யாவயவ
ஸௌந்தர்யத்தையும்நித்யஸூரிஸேவையையும் அநு.
ஸந்தித்ததையருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம்-பண்-சீகாமரம்-தாளம்-ஈடையொத்து.

அந்தாமத்தன்புசெய்தென்னாவிசேரம்மானுக்
கந்தாமவாண்முடிசங்காழிநூலாரமுள
செந்தாமரைத்தடங்கண்செங்கனிவாய்செங்கமலஞ்
செந்தாமரையடிகள்செம்பொன்றிருவுடம்பே. (௧)

திருவுடம்புவான்சுடர்செந்தாமரைகண்கைகமலம்
திருவிடமேமார்பமயனிடமேகொப்பூழ்
ஒருவிடமுமெந்தைபெருமாற்கரனேயோ
ஒருவிடமொன்றின்றியென்னுள்கலந்தானுக்கே. (௨)

என்னுள்கலந்தவன்செங்கனிவாய்செங்கமலம்
மின்னுஞ்சுடர்மலைக்குக்கண்பாதங்கைகமலம்
மன்னுமுழுவேழுலகும்வயிற்றினுள்
தன்னுள்கலவாதவெப்பொருளுந்தானிலையே. (௩)

எப்பொருளுந்தானாய்மரகதக்குன்றமொக்கும்
அப்பொழுதைத்தாமரைப்பூக்கண்பாதங்கைகமலம்
எப்பொழுதும்நாள்திங்களாண்டூழியூழிதோறும்
அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதமே. (௪)

ஆராவமுதமாயல்லாவியுள்கலந்த
காரார்கருமுகில்போலென்னம்மான்கண்ணனுக்கு
நேராவாயசெம்பவளக்கண்பாதங்கைகமலம்
பேராரநீண்முடிநாண்பின்னுமிழைபலவே. (௫)

பலபலவேயாபரணம்பேரும்பலபலவே
பலபலவேசோதிவடிவுபண்பெண்ணில்
பலபலகண்டுண்டுகேட்டுற்றுமோந்தினபம்
பலபலவேஞானமும்பாம்பணைமேலாற்கேயோ. (௬)

பாம்பணைமேற்பாற்கடலுட்பள்ளியமர்ந்ததுவுங்
காம்பணைதோட்பின்னைக்காயேறுடனேழ்செற்றதுவும்

தேம்பணையசோலைமராமரமேழெய்ததுவும்
பூம்பிணையதண்டுழாய்ப்பொன்முடியம்போரேறே (௭)

பொன்முடியம்போரேற்றையெம்மானைநாற்றடந்தோள்
தன்முடிவொன்றில்லாததண்டுழாய் மாலையனை
என்முடிவுகாணாதேயென்னுட்கலந்தானைச்
சொன்முடிவுகாணேனான் சொல்லுவதென்சொல்லீரே, (௮)

சொல்லீரென்னம்மானையென்னாவியாவிதனை
எல்லையில்சீரென்கருமாணிக்கச்சுடரை
நல்லவமுதம்பிறர்க்கரியவீடுமாய்
அல்லிமலர்விரையொத்தாணல்லன்பெண்ணலனே. (௯)

ஆணல்லன்பெண்ணல்லனல்லாவலியுமல்லன்
காணலுமாகானுளனல்லனில்லையல்லன்
பேணுங்காற்பேணுமுருவாகுமல்லனுமாம்
கோணைபெரிதுடைத்தெம்பெம்மானைக்கூறுதலே. (௰)

கூறுதலொன்றாராக்குடக்கூத்தவம்மானைக்
கூறுதலேமேவிக்குருகூர்ச்சடகோபன்
கூறினவந்தாதியோராயிரத்துளிப்பத்தும்
கூறுதல்வல்லாருளரேற்கூடுவர்வைகுந்தமே, (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி- ௧௫ - க்கு - பாசுரம்-௧௬௫

ஸ்ரீ - வ. து. வைகுந்தா.

ஸாத்மித்தியம்பண்ணினஎம்பெருமானிடத்திலேஆழ்வார் அதிசைச்சியஞ்செய்ய அதைப்பார்த்து தம்மைவிட்டுப்பிரிவரோ வென்றுஈச்வரனதிசங்கைபண்ண ஆழ்வார்உம்மைஒருக்காலும் விடத்தக்கதில்லையென்றபின்புஈச்வரனுக்கதிசங்கைதீர்ந்தினதை யருளிச்செய்கிறார்.

ஆசிரியத்துறை-பண்-பழந்தக்கராகம்-தாளம்-ஏழொத்து

வைகுந்தாமணிவண்ணனேயென் பொல்லாத்திருக்குறளாயென்னுள்மன்
வைகும்வைகல்தோறுமமுதாயவானேறே [னி
செய்குந்தாவருந்தீமையுன்னடியார்க்குத்தீர்த்தசுரர்க்குத்தீமைகள்
செய்குந்தாவுன்னைநான்பிடித்தேன்கொள்சிக்கெனவே, (௧)

சிக்கெனச்சிறிதோரிடமும்புறப்படாத்தன்னுள்ளேயுலகுகள்
ஒக்கவேவிழுங்கிப்புகுந்தான்புகுந்ததற்பின்
மிக்கஞானவெள்ளச்சுடர்விளக்காய்த்துளக்கற்றமுதமாயெங்கும்
பக்கநோக்கறியானென்பைந்தாமரைக்கண்ணனே (௨)

தாமரைக்கண்ணனைவிண்ணோர்பரவுந்தலைமகனைத்துழாய்விரைப்
பூமருவுகண்ணியெம்பிரானைப்பொன்மலையை
நாமருவிநன்கேத்தியுள்ளிவணங்கிநாமகிழ்ந்தாடநாவலர்
பாமருவிநிற்கத்தந்தபான்மையேவள்ளலே; (௩)

வள்ளலேமதுசூதனாவென்மரகதமலையேயுனைநினைந்
தெள்கறந்தவெந்தாயுன்னையெங்ஙன்ம்விடுகேன்
வெள்ளமேயுரைநின்புகழ்குடைந்தாடிப்பாடிக்களித்துகந்துகந்
துள்ளநோய்களெல்லாந்துரந்துய்ந்துபோந்திருந்தே, (௪)

உய்ந்துபோந்தென்னுலப்பிலாதவெந்தீவினைகளைநாசஞ்செய்துன
தந்தமிலடிமையடைந்தேன்விடுவேனோ
ஐந்துபைந்தலையாடரவணைமேவிப்பாற்கடல்யோகநித்திரைச்
சிந்தைசெய்தவெந்தாயுன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்தே, (௫)

உன்னைச்சிந்தைசெய்து செய்துன்னெடுமா மொழியிசைபாடி யாடியென்
முன்னைத்தீவினைகண்முழுவேரரிந்தனன்யான்
உன்னைச்சிந்தையினாலிகழ்ந்தவிரணியனகன்மார்பங்கீண்டவென்
முன்னைக்கோளரியேமுடியாததென்னெனக்கே. (௬)

முடியாததென்னெனக்கேலினிமுழுவேழுலகுமுண்டானுகந்துவந்
தடியேனுள்புகுந்தானகல்வானுமல்லனினிச்
செடியார்நோய்களெல்லாந்துரந்தெமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும்
விடியாவெந்நரகத்தென்றுஞ்சேர்தல்மாறினரே (௭)

மாறிமாறிப்பல்பிறப்பும்பிறந்தடியையடைந்துள்ளந்தேறி
ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம்யான்மூழ்கினன்
பாறிப்பாறியசுரர்தம்பல்குழாங்கணீறெழப்பாய்பறவையொன்
றேறிவீற்றிருந்தாயுன்னையென்னுணீக்கேலெந்தாய். (௮)

எந்தாய்தண்டிருவேங்கடத்துநின்றாயிலங்கைசெற்றாய்மராமரம்
பைந்தாளேழுருவவொருவாளிகோத்தவில்லா
கொந்தார்தண்ணந்துழாயினாயமுதே யுன்னையென்னுளேகுழைத்த வெம்
மைந்தாவானேறேயினியெங்குப்போகின்றதே. (௯)

போகின்றகாலங்கள் போய்காலங்கள்போகுகாலங்கள்தாய்தந்தையுயிர்
ஆகின்றாயுன்னைநானடைந்தேன்விடுவேனோ

வாகின்றதொல்புகழ்மூவுலகுக்குநாதனேபரமாதண்வேங்கட
மேகின்றாய்தண்டுழாய்விரைநாறுகண்ணியனே (ய)

கண்ணித்தண்ணந்துழாய்முடிக்கமலத்தடம்பெருங்
கண்ணனைப்புகழ்நண்ணித்தென் குருகூர்ச்சடகோபன் மாறன்சொன்ன
எண்ணிற்சோர்விலந்தாதியாயிரத்துள்ளிவையுமோர்பத்திசையோடும்
பண்ணிற்பாடவல்லாரவர்கேசவன்றமரே. (கக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக - திருவாய்மொழி - கசு - க்கு - பாசுரம் - களசு.

எ - வது. கேசவன்.

ஈச்வரனுக்குத்தம்முடையவிஷயத்தி லுண்டானப்ரீதியானது
தன்னுடையஸம்பந்தஸம்மந்திகளிலும் உண்டானதுகண்டு
மிகவும்ப்ரீதராய்த்வாத நாமப்ரதிபாத்யனை ஸர்வேச்வரனுடைய
ஸம்பந்தத்தாலேதம்முடையஏழேழுதலைமுறையோரும்
கருத்தார்த்தானர்களென்கிறார்.

கலித்துறை-தக்கராகம்-தாளம்-ஏழொத்து

கேசவன்றமர்கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பு
மாசதிரிதுபெற்றுநம்முடைவாழ்வுவாய்கின்றவா
றீசனென்கருமாணிக்கமென்செங்கோலக்கண்ணன்விண்ணோர்
நாயகனெம்பிரானெம்மானாராயணனாலே (க)

நாரணன்முவேழுலகுக்குநாதன்வேதமயன்
காரணங்கிரிசைகருமமிவைமுதல்வனெந்தை
சீரணங்கமரர்பிறர்பலருந்தொழுதேத்தநின்று
வாரணத்தைமருப்பொசித்தபிரானென்மாதவனே (உ)

மாதவனென்றதேகொண்டென்னையினியிப்பாற்பட்டது
யாதவங்களுஞ்சேர்கொடேனென்றென்னுள்புகுந்திருந்து
தீதவங்கெடுக்குமமுதஞ்செந்தாமரைக்கட்குன்றங்
கோதவமிலன்கன்னற்கட்டியெம்மானென்கோவிந்தனே (௩)

கோவிந்தன்குடக்கூத்தன்கோவலனென்றென்றேகுனித்துத்
தேவுந்தன்னையும்பாடியாடத்திருத்தியென்னைக்கொண்டென்
பாவந்தன்னையும்பாறக்கைத்தெமரேழெழுபிறப்பு
மேவுந்தன்மையுமாக்கினான்வல்லனெம்பிரான்விட்டுவே; (ச)

விட்டிலங்குசெஞ்சோதிதாமரைபாதங்கைகள்கண்கள்
விட்டிலங்குகருஞ்சுடர்மலையேதிருவுடம்பு
விட்டிலங்குமதியஞ்சீர்சங்குசக்கரம்பரிதி
விட்டிலங்குமுடியம்மான்மதுசூதனன்றனக்கே, (௫)

மதுசூதனையன்றிமற்றிலேனென்றெத்தாலுங்கருமமின்றித்
துதிசூழ்ந்தபாடல்கள்பாடியாடிநின்றூழியூழிதொறும்
எதிர்சூழல்புக்கெனைத்தோர்பிறப்புமெனக்கேயருள்செய்ய
விதிசூழ்ந்ததாலெனக்கேலம்மான்றிருவிக்கிரமனையே. (௬)

திருவிக்கிரமன்செந்தாமரைக்கண்ணனெம்மான்செங்கனிவாய்
உருவிற்பொலிந்தவெள்ளைப்பளிங்குநிறத்தனனென்றென்றுள்ளிப்
பரவிப்பணிந்துபல்லூழியூழிநின்பாதபங்கயமே
மருவித்தொழுமனமேதந்தாய் வல்லைகாணென்வாமனனே, (௭)

வாமனனென்மரகதவண்ணன்றாமரைக்கண்ணினன்
காமனைப்பயந்தாயென்றென்றுன்கழல்பாடியேபணிந்து
தூமனத்தனனாய்ப்பிறவித்துழதிநீங்கவென்னைத்
தீமனங்கெடுத்தாயுனக்கென்செய்கேனென்சிரீதரனே. (௮)

சிரீதரன்செய்யதாமரைக்கண்ணனென்றென்றிராப்பகல்வாய்
வெரீயலமந்துகண்கணீர்மல்கவெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து
மரீயதீவினைமாளவின்பம்வளரவைகல் வைகல்
இரீயுன்னையென்னுள்வைத்தனையென்னிருடிகேசனே (௯)

இருடிகேசனெம்பிரானிலங்கையரக்கர்குலம்
முருடுதீர்த்தபிரானெம்மானமரர்பெம்மானென்றென்று
தெருடியாகினெஞ்சேவணங்குதிண்ணமறியறிந்து
மருடியேலும்விடேல்கண்டாய்நம்பிபற்பநாபனையே (௰)

பற்பநாபனுயர்வறவுயரும்பெருந்திறலோன்
எற்பரனென்னையாக்கிக்கொண்டெனக்கேதன்னைத்தந்த
கற்பகமென்னமுதங்கார்முகில்போலும்வேங்கடநல்
வெற்பன்விசும்போர்பிரானெந்தைதாமோதரனே. (௧௧)

தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனைஞாலமுண்டவனை
ஆமோதரமறியவொருவர்க்கென்றேதொழுமவர்கள்
தாமோதரனுருவாகியசிவற்குந்திசைமுகற்கும்
ஆமோதரமறியவெம்மானையென்னாழிவண்ணனையே. (௧௨)

வண்ணமாமணிச்சோதியையமரர்தலைமகனைக்
கண்ணனைநெடுமாலைத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்
பண்ணியதமிழ்மாலையாயிரத்துள்ளிவைபன்னிரண்டும்
பண்ணிற்பன்னிருநாமப்பாட்டண்ணல்தாளணைவிக்குமே (௧௩)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௧௭-க்கு-ப்பாசுரம்-௧௮௯.

௮-வது. அணைவது.

ஈச்வரன் தன்ஸம்பந்தஸம்பந்திகளிலும்வ்யாமோஹம்
பண்ணினதுகண்டுஸம்ஸாரிகளையும் தன்னுடைய ஸம்பந்திகளாகப்பண்
ணவேணுமென்று அவர்களுக்குமோக்ஷப்ரதத்தை உபதேசித்ததை
யருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம்-பண்-இந்தளம்-தாளம்-ஏழொத்து

அணைவதரவணைமேற்பூம்பாவையாகம்
புணர்வதிருவரவர்முதலுந்தானே
இணைவனாமெப்பொருட்கும்வீடுமுதலாம்
புணைவன்பிறவிக்கடனீந்துவார்க்கே. (௧)

நீந்துந்துயர்ப்பிறவியுட்படமற்றெவ்வெவையும்
நீந்துந்துயரில்லாவீடுமுதலாம்
பூந்தண்புனற்பொய்கையானையிடர்கடிந்த
பூந்தண்டுழாயென்றனிநாயகன்புணர்ப்பே. (௨)

புணர்க்குமயனாமழிக்குமரனாம்
புணர்த்ததன்னுந்தியோடாகத்துமன்னிப்
புணர்த்ததிருவாகித்தன்மார்பிற்றான்சேர்
புணர்ப்பன்பெரும்புணர்ப்பெங்கும்புலனே. (௩)

புலனைந்துமேயும்பொறியைந்துநீங்கி
நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர்
அலமந்துவீயவசுரரைச்செற்றான்
பலமுந்துசீரிற்படிமினோவாதே. (௪)

ஓவாத்துயர்ப்பிறவியுட்படமற்றெவ்வவையும்
மூவாத்தனிமுதலாய்மூவுலகுங்காவலோன்
மாவாகியாமையாய்மீனாகிமானிடமாந்
தேவாதிதேவப்பெருமானென்றீர்த்தனே. (ரு)

தீர்த்தனுலகளந்தசேவடிமேற்பூந்தாமஞ்
சேர்த்தியவையேசிவன்முடிமேற்றான்கண்டு
பார்த்தன்றெளிந்தொழிந்தபைந்துழாயான்பெருமை
பேர்த்துமொருவராற்பேசக்கிடந்ததே (சு)

கிடந்திருந்துநின்றளந்துகேழலாய்க்கீழ்புக்
கிடந்திடுந்தன்னுள்கரக்குமுமிழுந்
தடம்பெருந்தோளாரத்தழுவும்பாரென்னு
மடந்தையைமால்செய்கின்றமாலார்காண்பரே. (எ)

காண்பாரார்எம்மீசன்கண்ணனையென்காணுமா
றூண்பேசிலெல்லாவுலகுமோர்துற்றாற்றாச்
சேண்பாலவீடோவுயிரோமற்றெப்பொருட்கும்
ஏண்பாலுஞ்சோரான்பரந்துளனாமெங்குமே, (அ)

எங்குமுளன்கண்ணனென்றமகனைக்காய்ந்
திங்கில்லையாலென்றிரணியன்றூண்புடைப்ப
அங்கப்பொழுதேயவன்வீயத்தோன்றியவென்
சிங்கப்பிரான்பெருமையாராயுஞ்சீர்மைத்தே, (கூ)

சீர்மைகொள்வீடுசுவர்க்கநரகீறா
ஈர்மைகொள்தேவர்நடுவாமற்றெப்பொருட்கும்
வேர்முதலாய்வித்தாய்ப்பரந்துதனிநின்ற
கார்முகில்போல்வண்ணனென்கண்ணனைநான்கண்டேனே (௰)

கண்டலங்கள்செய்யகருமேனியம்மானை
வண்டலம்புஞ்சோலைவழுதிவளநாடன்
பண்டலையிற்சொன்னதமிழாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார்
விண்டலையில்வீற்றிருந்தாள்வரெம்மாவீடே, (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி - கஅ-க்கு-பாசுரம்-உா.

௯ - வது. எம்மா.

ஈச்வரன் ஆழ்வாருக்கும் அவருடையஸம்பந்தஸம்பந்திகளுக்கும் மோக்ஷம்ப்ரஸாதிக்கிறதற்கு உத்யோகமாயிருக்கையில் என்ப்ரீதிக்காக மோக்ஷம்ப்ரஸாதிக்கவேண்டாம் உம்முடையப்ரீதியினாலே மோக்ஷம் ப்ரஸாதிக்கவேணடுமென்று கைங்கர்ய நிஷ்கர்ஷபண்ணினதையருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம்-பண்-முதிர்ந்தகுறிஞ்-தாளம்-ஏழொத்து,

எம்மாவீட்டுத்திறமுஞ்செப்பம்நின்
செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்தொல்லைக்
கைம்மாதுன்பங்கடிந்தபிரானே
அம்மாவடியேன்வேண்டுவதீதே. (௧)

ஈதேயானுன்னைக்கொள்வதெஞ்ஞான்றும்
மைதோய்சோதிமணிவண்ணவெந்தாய்
எய்தாநின்கழல்யானெய்தஞானக்
கைதாகாலக்கழிவுசெய்யேலே. (௨)

செய்யேற்றீவினையென்றருள்செய்யுமென்
கையார்சக்கரக்கண்ணபிரானே
ஐயார்கண்டமடைக்கிலுநின்கழல்
எய்யாதேத்தவருள்செய்தெனக்கே. (௩)

எனக்கேயாட்செய்யெக்காலத்துமென்றென்
மனக்கேவந்திடைவீடின்றிமன்னித்
தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே
எனக்கேகண்ணனையான்கொள்சிறப்பே. (௪)

சிறப்பில்வீடுசுவர்க்கநரகம்
இறப்பிலெய்துகவெய்தற்கயானும்
பிறப்பில்பல்பிறவிப்பெருமானை
மறப்பொன்றின்றியென்றுமகிழ்வேனே. (௫)

மகிழ்கொடெய்வமுலோகமலோகம்
மகிழ்கொள்சோதிமலர்ந்தவம்மானே
மகிழ்கொள்சிந்தைசொற்செய்கைகொண்டென்றும்
மகிழ்வுற்றுன்னைவணங்கவாராயே, (௬)

வாராயுன் திருப்பாதமலர்க்கீழ்ப்
போராதேயான் வந்தடையும்படி
தாராதாயுன்னையென் னுள்வைப்பிலென் றும்
ஆரர்தாயெனக்கென் றுமெக்காலே, (எ)

எக்காலத்தெந்தையாயென் னுள்மன்னின்மற்
றெக்காலத்திலும்யாதொன் றும்வேண்டேன்
மிக்கார்வேதவிமலர்விழுங்குமென்
அக்காரக்கனியேயுன்னையானே, (அ)

யானேயென்னையறியகிலாதே
யானேநீயென்றனதேயென் றிருந்தேன்
யானேநீயென் னுடைமையுநீயே
வானேயேத்துமெம்வானவரேறே. (கூ)

ஏறேலேழும்வென்றேர்கொளிலங்கையை
நீறேசெய்தநெடுஞ்சுடர்ச்சோதி
தேறேலென்னையுன் பொன்னடிச்சேர்த்தொல்லை
வேறேபோகவெஞ்ஞான் றும்விடலே, (ய)

விடலில்சக்கரத்தண்ணலைமேவல்
விடலில்வண் குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்
கெடலில்லாயிரத்துள் ளிவைபத்துங்
கெடலில்வீடுசெய்யுங்கிளர்வார்க்கே, (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்,
ஆக-திருவாய்மொழி-ககூ-க்கு-பாசுரம்-உகக,

ய-வது. கிளரொளி.

முன்விஷ்கர்ஷித்த கைங்கர்யஸித்திக்குத் திருமாலிருஞ்சோலைத் திருமலையை ஆஸ்ரயிக்கவேண்டுமென் றருளிச்செய்கிறார்,

---

கலிவிருத்தம்-பண்-காட்டம்-தாளம்-ஏழொத்து.

கிளரொளியிளமைகெடுவதன்முன்னம்
வளரொளிமாயோன்மருவியகோயில்
வளரிளம்பொழில்சூழ்மாலிருஞ்சோலை
தளர்விலராகிச்சார்வதுசதிரே. (க)

சதிரிளமடவார்தாட்சியைமதியா
ததிர்குரல்சங்கத்தழகர்தங்கோயில்
மதிதவழ்குடுமிமாலிருஞ்சோலைப்
பதியதுவேத்தியெழுவதுபயனே. (௨)

பயனல்லசெய்துபயனில்லைநெஞ்சே
புயன்மழைவண்ணர்புரிந்துறைகோயில்
மயன்மிகுபொழில்சூழ்மாலிருஞ்சோலை
அயன்மலையடைவதுகருமமே. (௩)

கருமவன்பாசங்கழித்துழன்றுய்யவே
பெருமலையெடுத்தான்பீடுறைகோயில்
வருமழைதவழ்மாலிருஞ்சோலைத்
திருமலையதுவேயடைவதுதிறமே. (௪)

திறமுடைவலத்தாற்றீவினைபெருக்கா
தறமுயலாழிப்படையவன்கோயில்
மறுவில்வண்சுனைசூழ்மாலிருஞ்சோலை
புறமலைசாரப்போவதுகிறியே. (௫)

கிறியெனநினைமின்கீழ்மைசெய்யாதே
உறியமர்வெண்ணெயுண்டவன்கோயில்
மறியொடுபிணைசேர்மாலிருஞ்சோலை
நெறிபடவதுவேநினைவதுநலமே. (௬)

நலமெனநினைமினரகழுந்தாதே
நிலமுனமிடந்தானீடுறைகோயில்
மலமறுமதிசேர்மாலிருஞ்சோலை
வலமுறையெய்திமருவுதல்வலமே. (௭)

வலஞ்செய்துவைகல்வலங்கழியாதே
வலஞ்செய்யுமாயமாயவன்கோயில்
வலஞ்செய்யும்வானோர்மாலிருஞ்சோலை
வலஞ்செய்துநாளுமருவுதல்வழக்கே. (௮)

வழக்கெனநினைமின்வல்வினைமூழ்கா
தழக்கொடியட்டானமர்பெருங்கோயில்
மழக்களிற்றினஞ்சேர்மாலிருஞ்சோலை
தொழக்கருதுவதேதுணிவதுசூதே, (௯)

சூதென்றுகளவுஞ்சூதுஞ்செய்யாதே
வேதமுன்விரித்தான்விரும்பியகோயில்

மாதுறுமயில்சேர்மாலிருஞ்சோலைப்
போதவிழ்மலையேபுகுவதுபொருளே, (ய)
பொருளென்றிவ்வுலகம்படைத்தவன்புகழ்மேல்
மருளில்வண்குருகூர்வண்சடகோபன்
தெருள்கொளச்சொன்னவோராயிரத்துளிப்பத்
தருளுடையவன்றாளணைவிக்குமுடித்தே. (கக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

இரண்டாம்பத்து-முற்றிற்று

ஆக-பத்து-உ-ல்-திருவாய்மொழி-உ0-க்கு-பாசுரம்-உஉஉ.

மூன்றாம்பத்து

க-வது. முடிச்சோதி

திருமாலிருஞ்சோலையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற
அழகருடையதிவ்யமங்கள விக்ரஹதிவ்யாபரண திவ்யஸௌந்தர்யங்களை
அநுபவித்ததை யருளிச்செய்கிறார்

கலிவிருத்தம்-பண்-இந்தளம்-தாளம்-நடையொத்து,

முடிச்சோதியாயுனதுமுகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ
அடிச்சோதிநீநின்றதாமரையாலலர்ந்ததுவோ
படிச்சோதியாடையொடும்பல்கலனாய்நின்பைம்பொற்
கடிச்சோதிகலந்ததுவோதிருமாலேகட்டுரையே. (க)

கட்டுரைக்கிற்றாமரைநின்கண்பாதங்கையொவ்வா
சுட்டுரைத்தநன்பொன்னுன்திருமேனியொளியொவ்வாது
ஒட்டுரைத்திவ்வுலகுன்னைப்புகழ்வெல்லாம்பெரும்பாலும்
பட்டுரையாய்ப்புற்கென்றேகாட்டுமாற்பரஞ்சோதி, (உ)

பரஞ்சோதிநீபரமாய்நின்னிகழ்ந்தபின்மற்றோர்
பரஞ்சோதியின்மையிற்படியோவிநிகழ்கின்ற
பரஞ்சோதிநின்னுள்ளேபடருலகம்படைத்தவெம்
பரஞ்சோதிகோவிந்தாபண்புரைக்கமாட்டேனே, (ஙு)

மாட்டாதேயாகிலுமிம்மலர்தலைமாஞாலநின்
மாட்டாயமலர்புரையுந்திருவுருவமனம்வைக்க
மாட்டாதபலசமயமதிகொடுத்தாய்மலர்த்துழாய்
மாட்டேநீமனம்வைத்தாய்மாஞாலம்வருந்தாதே. (ச)

வருந்தாதவருந்தவத்தமலர்கதிரின்சுடருமாய்
வருந்தாதஞானமாய்வரம்பின்றிமுழுதியன்றாய்
வருங்காலநிகழ்காலங்கழிகாலமாயுலகை
ஒருங்காகவளிப்பாய்சீரெங்குலக்கவோதுவனே (௫)

ஓதுவாரோத்தெல்லாமெவ்வுலகத்தெவ்வெவையுஞ்
சாதுவாய்நின்புகழின்றகையல்லாற்பிறிதில்லைப்
போதுவாழ்புனந்துழாய்முடியினாய்பூவின்மேல்
மாதுவாழ்மார்பினாயென்சொல்லியான்வாழ்த்துவனே. (௬)

வாழ்த்துவார்பலராகநின்னுள்ளேநான்முகனை
மூழ்த்தநீருலகெல்லாம்படையென்றுமுதல்படைத்தாய்
கேழ்த்தசீரரன்முதலாக்கிளர்தெய்வமாய்க்கிளர்ந்து
சூழ்த்தமரர்துதித்தாலுன்றொல்புகழ்மாசூணாதே. (௭)

மாசூணாச்சுடருடம்பாய்மலராதுகுவியாது
மாசூணாஞானமாய்முழுதுமாய்முழுதியன்றாய்
மாசூணாவான்கோலத்தமரர்கோன்வழிப்பட்டால்
மாசூணாவுன்பாதமலர்ச்சோதிமழுங்காதே (௮)

மழுங்காதவைநுதியசக்கரநல்வலத்தையாய்த்
தொழுங்காதற்களிறளிப்பான்புள்ளூர்ந்துதோன்றினையே
மழுங்காதஞானமேபடையாகமலருலகிற்
றொழும்பாயார்க்களித்தாலுன்சுடர்ச்சோதிமறையாதே (௯)

மறையாயநால்வேதத்துணின்றமலர்ச்சுடரே
முறையாலிவ்வுலகெல்லாம்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்தாய்
பிறையேறுசடையானும்நான்முகனுமிந்திரனும்
இறையாதலறிந்தேத்தவீற்றிருத்தலிதுவியப்பே. (௰)

வியப்பாயவியப்பில்லாமெய்ஞ்ஞானவேதியனைச்
சயப்புகழார்பலர்வாழுந்தடங்குருகூர்சடகோபன்
துயக்கின்றித்தொழுதுரைத்தவாயிரத்துளிப்பத்தும்
உயக்கொண்டுபிறப்பறுக்குமொலிமுன்னீர்ஞாலத்தே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி ௨௧-க்கு-பாசுரம் ௨௩௧.

௨-வது. முன்னீர்.

அழகருடைய திவ்யஸௌந்தர்யத்தை பரிசோதித்து அநுபவிக்கைக்கு
அசக்தராய் அந்த அசக்திக்கு ஹேது தம்முடைய கரணசங்கோச
மென்று ஆழ்வார் வ்யாமோஹப்பட்டுநிற்க ஸர்வேச்வரன்
(யாதோவாசோநிவர்த்தந்தே) இதில் நித்யஸூரிகளுக்கும்
அபரிச்சேத்யமானதென் ஸ்வபாவம் இதற்கு ஹேது
கரணஸங்கோசமென்று வ்யாமோஹப்படவே
ண்டாம் திருமலையிலே ஸர்வஸுலபனா
ய்நிற்கிறவென்னையநுபவியுமென்
று வ்யாமோஹந் தீர்த்ததை
யருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம்-பண்-சீகாமரம்-தாளம்-ஏழொத்து.

முன்னீர்ஞாலம்படைத்தவெம்முகில்வண்ணனே
அந்நாணீதந்தவாக்கையின்வழியுழல்வேன்
வெந்நாணோய்வீயவினைகளைவேரறப்பாய்ந்
தெந்நாள்யானுன்னையினிவந்துகூடுவனே, (௧)

வன்மாவையமளந்தவெம்வாமனாநின்
பன்மாமாயப்பல்பிறவியிற்படிகின்றயான்
தொன்மாவல்வினைத்தொடர்களைமுதலரிந்து
நின்மாதாள்சேர்ந்துநிற்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ. (௨)

கொல்லாமாக்கோல்கொலைசெய்துபாரதப்போர்
எல்லாச்சேனையுமிருநிலத்தவித்தவெந்தாய்
பொல்லாவாக்கையின் புணர்வினையறுக்கலுறச்
சொல்லாயானுன்னைச்சார்வதோர்சூட்சியே (௩)

சூட்சிஞானச்சுடரொளியாகியென்றும்
ஏழ்ச்சிக்கேடின்றியெங்கணும்நிறைந்தவெந்தாய்
தாழ்ச்சிமற்றெங்குந்தவிர்ந்துநின்றாளிணைக்கீழ்
வாட்சியான்சேருமவகையருளாய்வந்தே (௪)

வந்தாய்போலேவந்துமென்மனத்தினைநீ
சிந்தாமற்செய்யாயிதுவேயிதுவாகிற்
கொந்தார்காயாவின்கொழுமலர்திருநிறத்த
வெந்தாயானுன்னையெங்குவந்தணுகிற்பனே. (௫)

கிற்பன்கில்லேனென்றிலன்முனநாள்
அற்பசாரங்களவைசுவைத்தகன்றொழிந்தேன்
பற்பல்லாயிரமுயிர்செய்தபரமாநின்
நற்பொற்சோதித்தாணணுகுவதெஞ்ஞான்றே (௬)

எஞ்ஞான்றுநாமிருந்திருந்திரங்கிநெஞ்சே
மெய்ஞ்ஞானமின்றிவினையியல்பிறப்பழுந்தி
எஞ்ஞான்றுமெங்குமொழிவறநிறைந்துநின்ற
மெய்ஞ்ஞானச்சோதிக்கண்ணனைமேவுதுமே (௭)

மேவுதுன்பவினைகளைவிடுத்துமிலேன்
ஓவுதலின்றியுன்கழல்வணங்கிற்றிலேன்
பாவுதொல்சீர்க்கண்ணாவென்பரஞ்சுடரே
கூவுகின்றேன்காண்பானெங்கெய்தக்கூவுவனே (௮)

கூவிக்கூவிக்கொடுவினைத்தூற்றுணின்று
பாவியேன்பலகாலம்வழிதிகைத்தலமர்கின்றேன்
மேவியன்றாநிரைகாத்தவனுலகமெல்லாந்
தாவியவம்மானையெங்கினித்தலைப்பெய்வனே, (௯)

தலைப்பெய்காலம்நமன்றமர்பாசம்விட்டால்
அலைப்பூணுண்ணுமவ்வல்லலெல்லாமகலக்
கலைப்பல்ஞானத்தென்கண்ணனைக்கண்டுகொண்டு
நிலைப்பெற்றென்னெஞ்சம்பெற்றதுநீடுயிரே, (௰)

உயிர்களெல்லாவுலகுமுடையவனைக்
குயில்கொள்சோலைத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்
செயிரில்சொல்லிசைமாலையாயிரத்துளிப்பத்தும்
உயிரின்மேலாக்கையூனிடையொழிவிக்குமே, (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௨௨-க்கு-பாசுரம்-௨௪௨

௩-வது. ஒழிவில்.

திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ஸகலவித கைங்கர்ய
ப்ரார்த்தனையையருளிச்செய்கிறார்,

கலிவிருத்தம்-பண்-பழந்தக்கராகம்-தாளம்-ஏழொத்து

ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய்மன்னி
வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்

தெழிகுரலருவித்திருவேங்கடத்
தெழில்கொள்சோதியெந்தைதந்தைதந்தைக்கே (௧)

எந்தைதந்தைதந்தைதந்தைதந்தைக்கு
முந்தைவானவர்வானவர்கோனொடுஞ்
சிந்துபூமகிழுந்திருவேங்கடத்
தந்தமில்புகழ்க்காரெழிலண்ணலே (௨)

அண்ணன்மாயனணிகொள்செந்தாமரைக்
கண்ணன்செங்கனிவாய்க்கருமாணிக்கந்
தெண்ணிறச்சுனைநீர்த்திருவேங்கடத்
தெண்ணில்தொல்புகழ்வானவரீசனே (௩)

ஈசன்வானவர்க்கென்பனென்றாலது
தேசமோதிருவேங்கடத்தானுக்கு
நீசனேனிறைவொன்றுமிலேனென்கட்
பாசம்வைத்தபரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கே, (௪)

சோதியாகியெல்லாவுலகுந்தொழும்
ஆதிமூர்த்தியென்றாலளவாகுமோ
வேதியர்முழுவேதத்தமுதத்தைத்
தீதில்சீர்த்திருவேங்கடத்தானையே (௫)

வேங்கடங்கள்மெய்ம்மேல்வினைமுற்றவுந்
தாங்கள்தங்கட்குநல்லனவேசெய்வார்
வேங்கடத்துறைவார்க்குநமவென்னல்
ஆங்கடமையதுசுமந்தார்கட்கே (௬)

சுமந்துமாமலர்நீர்சுடர்தூபங்கொண்
டமர்ந்துவானவர்வானவர்கோனொடு
நமன்றெழுந்திருவேங்கடநங்கட்குச்
சமன்கொள்வீடுதருந்தடங்குன்றமே (௭)

குன்றமேந்திக்குளிர்மழைகாத்தவன்
அன்றுஞாலமளந்தபிரான்பரன்
சென்றுசேர்திருவேங்கடமாமலை
ஒன்றுமேதொழநம்வினையோயுமே. (௮)

ஓயுமூப்புப்பிறப்பிறப்புப்பிணி
வீயுமாறுசெய்வான்திருவேங்கடத்
தாயன்நாண்மலராமடித்தாமரை
வாயுள்ளுமனத்துள்ளும்வைப்பார்கட்கே, (௯)

வைத்தநாள்வரையெல்லைகுறுகிச்சென்
றெய்த்திளைப்பதன்முன்னமடைமினோ
பைத்தபாம்பணையான்றிருவேங்கட
மொய்த்தசோலைமொய்பூந்தடந்தாழ்வரே. (௰)

தாள்பரப்பிமண்டாவியவீசனை
நீள்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்
கேழிலாயிரத்திப்பத்தும்வல்லவர்
வாழ்வர்வாழ்வெய்திஞாலம்புகழவே. (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,
ஆக-திருவாய்மொழி-௨௩-க்கு-பாசுரம்-௨௫௫.

௪ - வது புகழும்

ஸகலவிதகைங்கர்யஉத்யோகத்துக்கு அநுகுணமாக
ஸர்வேச்வரன்ஸர்வாத்மதன்மையைக்காட்ட அங்கேஸர்வவித
கைங்கர்யத்தையும்பண்ணுகைக்குச்சித்து அதற்கு அசக்தராய்ஸர்வேச்வ
ரன்பண்ணினமாத்திரமேபோதுமென்கிற வார்த்தையாலேவாசிக
கைங்கர்யம்பண்ணினதையருளிச்செய்கிறார்

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-நாட்டம்-தாளம்-ஜம்பதொத்து

புகழுநல்லொருவனென்கோபொருவில்சீர்ப்பூமியென்கோ
திகழுந்தண்பரவையென்கோதீயென்கோவாயுவென்கோ
நிகழுமாகாசமென்கோநீள்சுடரிரண்டுமென்கோ
இகழ்விலிவ்வனைத்துமென்கோகண்ணனைக்கூவுமாறே (௧)

கூவுமாறறியமாட்டேன்குன்றங்களனைத்துமென்கோ
மேவுசீர்மாரியென்கோவிளங்குதாரகைகளென்கோ
நாவியற்கலைகளென்கோஞானநல்லாவியென்கோ
பாவுசீர்க்கண்ணனெம்மான்பங்கயக்கண்ணனையே (௨)

பங்கயக்கண்ணனென்கோபவளச்செவ்வாயனென்கோ
அங்கதிரடியனென்கோவஞ்சனவண்ணனென்கோ
செங்கதிர்முடியனென்கோதிருமறுமார்பனென்கோ
சங்குசக்கரத்தனென்கோசாதிமாணிக்கத்தையே. (௩)

சாதிமாணிக்கமென்கோசவிகொள்பொன்முத்தமென்கோ
சாதிநல்வயிரமென்கோதவிவில்சீர்விளக்கமென்கோ

ஆதியஞ்சோதியென்கோவாதியம்புருடனென்கோ
ஆதுமில்காலத்தெந்தையச்சுதனமலனையே (௪)

அச்சுதனமலனென்கோவடியவர்வினைகெடுக்கும்
நச்சுமாமருந்தமென்கோநலங்கடலமுதமென்கோ
அச்சுவைக்கட்டியென்கோவறுசுவையடிசிலென்கோ
நெய்ச்சுவைத்தேறலென்கோகனியென்கோபாலென்கேனோ, (௫)

பாலென்கோநான்குவேதப்பயனென்கோசமயநீதி
நூலென்கோநுடங்குகேள்வியிசையென்கோவிவற்றுணல்ல
மேலென்கோவினையின்மிக்கபயனென்கோகண்ணனென்கோ
மாலென்கோமாயனென்கோவானவராதியையே. (௬)

வானவராதியென்கோவானவர்தெய்வமென்கோ
வானவர்போகமென்கோவானவர்முற்றுமென்கோ
ஊனமில்செல்வமென்கோவூனமில்சுவர்க்கமென்கோ
ஊனமின்மோக்கமென்கோவொளிமணிவண்ணனையே. (௭)

ஒளிமணிவண்ணனென்கோவொருவனென்றேத்தநின்ற
நளிர்மதிச்சடையனென்கோநான்முகக்கடவுளென்கோ
அளிமகிழ்ந்துலகமெல்லாம்படைத்தவையேத்தநின்ற
களிமலர்த்துளவனெம்மான்கண்ணனைமாயனையே; (௮)

கண்ணனைமாயன்றன்னைக்கடல்கடைந்தமுதங்கொண்ட
அண்ணலையச்சுதனையனந்தனையன்றன்மேல்
நண்ணிநன்குறைகின்றானைஞாலமுண்டுமிழ்ந்தமாலை
எண்ணுமாறறியமாட்டேன்யாவையுமெவருந்தானே, (௯)

யாவையுமெவருந்தானாயவரவர்சமயந்தோறுந்
தோய்விலன்புலனைந்திற்குஞ்சொலப்படானுணர்வின்மூர்த்தி
ஆவிசேருயிரினுள்ளால்யாதுமோர்பற்றிலாத
பாவனையதனைக்கூடிலவனையுங்கூடலாமே. (௰)

கூடிவண்டறையுந்தண்டார்கொண்டல்போல்வண்ணன்றன்னை
மாடலர்பொழிற்குருகூர்வண்சடகோபன்சொன்ன
பாடலோராயிரத்துளிவையுமோர்பத்தும்வல்லார்
வீடிலபோகமெய்திவிரும்புவரமரர்மொய்த்தே. (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-௨௬-க்கு-பாசுரம்-௨௮௬,

௫ - வது. மொய்ம்மாம்.

பகவத்கைங்கர்யத்தில் ஆதரமுடைய ஆழ்வார்பகவத்
கைங்கர்யம்பண்ணுகிறபேரைக் கொண்டாடினதும் அல்லாதபேரை
நிந்தித்ததும் அருளிச்செய்கிறார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-பண்- சீகாமரம்-தாளம்-இடையொத்து,

மொய்ம்மாம்பூம்பொழிற்பொய்கைமுதலைச்சிறைப்பட்டுநின்ற
கைம்மாவுக்கருள்செய்தகார்முகில்போல்வண்ணன்கண்ணன்
எம்மானைச்சொல்லிப்பாடியெழுந்தும்பறந்துந்துள்ளாதார்
தம்மாற்கருமமென்சொல்லீர்தண்கடல்வட்டத்துள்ளீரே (க)

தண்கடல்வட்டத்துள்ளாரைத்தமக்கிரையாய்த்தடிந்துண்ணும்
திண்கழற்காலசுரர்க்குத்தீங்கிழைக்குந்திருமாலைப்
பண்கள்தலைக்கொள்ளப்பாடிப்பறந்துங்குனித்துழலாதார்
மண்கொளுலகிற்பிறப்பார்வல்வினைமோதமலைந்தே (உ)

மலையையெடுத்துக்கன்மாரிகாத்துப்பசுநிரைதன்னைத்
தொலைவுதவிர்த்தபிரானைச்சொல்லிச்சொல்லிநின்றெப்போதுந்
தலையினோடாதனந்தட்டத்தடுகுட்டமாய்ப்பறவாதார்
அலைகொள்நரகத்தழுந்திக்கிடந்துழைக்கின்றவம்பரே (௩)

வம்பவிழ்கோதைபொருட்டால்மால்விடையேழுமடர்த்த
செம்பவளத்திரள்வாயன்சிரீதரன்றொல்புகழ்பாடிக்
கும்பிடுநட்டமிட்டாடிக்கோகுகட்டுண்டுழலாதார்
தம்பிறப்பாற்பயனென்னேசாதுசனங்களிடையே (௪)

சாதுசனத்தைநலியுங்கஞ்சனைச்சாதிப்பதற்கா
யாதியஞ்சோதியுருவையங்குவைத்திங்குப்பிறந்த
வேதமுதல்வனைப்பாடிவீதிகடோறுந்துள்ளாதார்
ஓதியுணர்ந்தவர்முன்னாவென்சவிப்பார்மனிசரே (௫)

மனிசருமற்றும்முற்றுமாய்மாயப்பிறவிபிறந்த
தனியன்பிறப்பிலிதன்னைத்தடங்கடற்சேர்ந்தபிரானைக்
கனியைக்கரும்பினின்சாற்றைக்கட்டியைத்தேனையமுதை
முனிவின்றியேத்திக்குனிப்பார்முழுதுணர்நீர்மையினாரே (௬)

நீர்மையினூற்றுவர்வீயவைவர்க்கருள்செய்துநின்று
பார்மல்குசேனையவித்தபரஞ்சுடரைநினைந்தாடி

நீர்மல்குகண்ணினராகினெஞ்சங்குழைந்துநையாதே
ஊன்மல்குமோடுபெருப்பாருத்தமர்கட்கென்செய்வாரே (௭)

வார்புனலந்தண்ணருவிவடதிருவேங்கடத்தெந்தை
பேர்பலசொல்லிப்பிதற்றிப்பித்தரென்றேபிறர்கூற
ஊர்பலபுக்கும்புகாதுழலோகர்சிரிக்கநின்றாடி
ஆர்வம்பெருகிக்குனிப்பாரமரர்தொழப்படுவாரே. (௮)

அமரர்தொழப்படுவானையனைத்துலகுக்கும்பிரானை
அமரமனத்தினுள்யோகுபுணர்ந்தவன்றன்னோடொன்றாக
அமரத்துணியவல்லார்களொழியவல்லாதவரெல்லாம்
அமரநினைந்தெழுந்தாடியலற்றுவதேகருமமே. (௯)

கருமமுங்கருமபலனுமாகியகாரணன்றன்னைத்
திருமணிவண்ணனைச்செங்கண்மாலினைத்தேவபிரானை
ஒருமைமனத்தினுள்வைத்துள்ளங்குழைந்தெழுந்தாடிப்
பெருமையுநாணுந்தவிர்ந்துபிதற்றுமின்பேதைமைதீர்ந்தே. (௰)

தீர்ந்தவடியவர்தம்மைத்திருத்திப்பணிகொள்ளவல்ல
ஆர்ந்தபுகழச்சுதனையமரர்பிரானையெம்மானை
வாய்ந்தவளவயல்சூழ்தண்வளருங்குருகூர்ச்சடகோபன்
நேர்ந்தவோராயிரத்திப்பத்தருவினைநீறுசெய்யுமே. (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௨௫-க்கு-பாசுரம்-௨௭௭

௪ - வது - செய்ய

ஐச்வர்யத்துக்குபரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாமிகளைக்காட்டில் அர்ச்சாவதாரமேசுலபவிஸபத்வமென்றதையருளிச்செய்கிறார்,

எழுசீராசிரியவிருத்தம்-பண்-தக்கராகம்-தாளம்-ஏழொத்து

செய்யதாமரைக்கண்ணனுயுலகேழுமுண்டவவன்கண்டீர்
வையம்வானம்மனிசர்தெய்வம்மற்றும்மற்றும்மற்றும்முற்றுமாய்ச்
செய்யசூழ்சுடர்ஞானமாய்வெளிப்பட்டிவைபடைத்தான்பின்னும்
மொய்யகொள்சோதியொடாகியொருமூவராகியமூர்த்தியே (௧)

மூவராகியமூர்த்தியைமுதன்மூவர்க்குமுதல்வன்றன்னைச்
சாபமுள்ளனநீக்குவானைத்தடங்கடற்கிடந்தான்றன்னைத்

தேவதேவனைத்தென்னிலங்கையெரியெழச்செற்றவில்லியைப்
பாவநாசனைப்பங்கயத்தடங்கண்ணனைப்பரவுமினோ. (உ)

பரவிவானவரேத்தநின்றபரமனைப்பரஞ்சோதியைக்
குரவைகோத்தகுழகனைமணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை
அரவமேறியலைகடலமருந்துயில்கொண்டவண்ணலை
இரவுநண்பகலும்விடாதென்றுமேத்துதல்மனம்வைம்மினோ. (௩)

வைம்மினும்மனத்தென்றியானுரைக்கின்றமாயவன்சீர்மையை
எம்மனோர்களுரைப்பதேனதுநிற்கநாடொறும்வானவர்
தம்மையாளுமவனுநான்முகனுஞ்சடைமுடியண்ணலுஞ்
செம்மையாலவன்பாதபங்கயஞ்சிந்தித்தேத்தித்திரிவரே. (௪)

திரியுங்காற்றோடகல்விசும்புதிணிந்தமண்கிடந்தகடல்
எரியுந்தீயோடிருசுடர்தெய்வம்மற்றும்மற்றும்முற்றுமாய்க்
கரியமேனியன்செய்யதாமரைக்கண்ணன்கண்ணன்விண்ணோரிறை
சுரியும்பல்கருங்குஞ்சியெங்கள்சுடர்முடியண்ணல்தோற்றமே. (௫)

தோற்றக்கேடவையில்லவனுடையானவனொருமூர்த்தியாய்ச்
சீற்றத்தோடருள்பெற்றவனடிக்கீழ்புகநின்றசெங்கண்மால்
நாற்றத்தோற்றச்சுவையொலியுறலாகிநின்றவெம்வானவர்
ஏற்றையேயன்றிமற்றொருவரையானிலேனெழுமைக்குமே. (௬)

எழுமைக்குமெனதாவிக்கின்னமுதத்தினையெனதாருயிர்
கெழுமியகதிர்ச்சோதியைமணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை
விழுமியவமரர்முனிவர்விழுங்குங்கன்னற்கனியினைத்
தொழுமின்றூயமனத்தராயிறையுமில்லாதுயரங்களே, (௭)

துயரமேதருதுன்பவின்பவினைகளாயவையல்லனாய்
உயரநின்றதோர்சோதியாயுலகேழுமுண்டுமிழ்ந்தான்றன்னை
அயரவாங்குநமன்றமர்க்கருநஞ்சினையச்சுதன்றன்னைத்
தயரதற்குமகன்றன்னையன்றிமற்றிலேன்றஞ்சமாகவே, (௮)

தஞ்சமாகியதந்தைதாயொடுதானுமாயவையல்லனாய்
எஞ்சலிலமரர்குலமுதல் மூவர்தம்முளுமாதியை
அஞ்சிநீருலகத்துள்ளீர்களவனிவனென்றுகூழேன்மின்
நெஞ்சினால்நினைப்பானெவனவனாகுநீள்கடல்வண்ணனே (௯)

கடல்வண்ணன்கண்ணன்விண்ணவர்கருமாணிக்கமெனதாருயிர்
படவரவினணைக்கிடந்தபரஞ்சுடர்பண்டுநூற்றுவர்
அடவரும்படைமங்கவைவர்கட்காகிவெஞ்சமத்தன்றுதேர்
கடவியபெருமான்கனைகழல்காண்பதென்றுகொல்கண்களே; (௰)

கண்கள்காண்டற்கரியனாய்க்கருத்துக்குநன்றுமெளியனாய்
மண்கொண்ஞாலத்துயிர்க்கெல்லாமருள்செய்யும்வானவரீசனைப்
மண்கொள்சோலைவழுதிநாடன்குருகைக்கோன்சடகோபன்சொற்
பண்கொளாயிரத்திப்பத்தால்பத்தராகக்கூடும்பயிலுமினே. (கக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக - திருவாய்மொழி - உ௯ - க்கு-பாசுரம்-உ௮௮

எ - வது பயிலும்.

பகவத்கைங்கர்யம் பண்ணுகிறபேர்கள் நமக்குஸ்வாமிகளென்று பாகவத
சேஷத்வமருளிச்செய்கிறார்

கலித்துறை-பண்-நாட்டம்-தாளம்-ஏழொத்து

பயிலுஞ்சுடரொளிமூர்த்தியைப்பங்கயக்கண்ணனைப்
பயிலவினியநம்பாற்கடற்சேர்ந்தபரமனைப்
பயிலுந்திருவுடையாரெவரேலுமவர்கண்டீர்
பயிலும்பிறப்பிடைதோறெம்மையாளும்பரமரே, (க)

ஆளும்பரமனைக்கண்ணனையாழிப்பிரான்றன்னைத்
தோளுமோர்நான்குடைத்தூமணிவண்ணனெம்மான்றன்னைத்
தாளுந்தடக்கையுங்கூப்பிப்பணியுமவர்கண்டீர்
நாளும்பிறப்பிடைதோறெம்மையாளுடைநாதரே, (உ)

நாதனைஞாலமும்வானமுமேத்துநறுந்துழாய்ப்
போதனைப்பொன்னெடுஞ்சக்கரத்தெந்தைபிரான்றன்னைப்
பாதம்பணியவல்லாரைப்பணியுமவர்கண்டீர்
ஓதும்பிறப்பிடைதோறெம்மையாளுடையார்களே, (௩)

உடையார்ந்தவாடையன்கண்டிகையனுடைநாணினன்
புடையார்பொன்னூலினன்பொன்முடியன்மற்றும்பல்கலன்
நடையாவுடைத்திருநாரணன்றொண்டர்தொண்டர்கண்டீர்
இடையார்பிறப்பிடைதோறெமக்கெம்பெருமக்களே. (௪)

பெருமக்களுள்ளவர்தம்பெருமானையமரர்கட்
கருமையொழியவன்றாரமுதூட்டியவப்பனைப்
பெருமைபிதற்றவல்லாரைப்பிதற்றுமவர்கண்டீர்
வருமையுமிம்மையுநம்மையளிக்கும்பிராக்களே. (௫)

அளிக்கும்பரமனைக்கண்ணனையாழிப்பிரான்றன்னைத்
துளிக்குநறுங்கண்ணித்தூமணிவண்ணனெம்மான்றன்னை
ஒளிக்கொண்டசோதியையுள்ளத்துக்கொள்ளுமவர்கண்டீர்
சலிப்பின்றியாண்டெம்மைச்சன்மசன்மாந்திரங்காப்பரே, (௬)

சன்மசன்மாந்திரங்காத்தடியார்களைக்கொண்டுபோய்த்
தன்மைபெறுத்தித்தன்றாளிணைக்கீழ்க்கொள்ளுமப்பனைத்
தொன்மைபிதற்றவல்லாரைப்பிதற்றுமவர்கண்டீர்
நன்மைபெறுத்தெம்மைநாளுய்யக்கொள்கின்றநம்பரே. (௭)

நம்பனைஞாலம்படைத்தவனைத்திருமார்பனை
உம்பருலகினிலியார்க்குமுணர்வரியான்றன்னைக்
கும்பிநரகர்களேத்துவரேலுமவர்கண்டீர்
எம்பல்பிறப்பிடைதோறெந்தொழுகுலந்தாங்களே, (௮)

குலந்தாங்குசாதிகள்நாலிலுங்கீழிழிந்தெத்தனை
நலந்தானிலாதசண்டாளர்சண்டாளர்களாகிலும்
வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல்மணிவண்ணற்காளென்றுள்
கலந்தாரடியார்தம்மடியாரெம்மடிகளே, (௯)

அடியார்ந்தவையமுண்டாலிலையன்னவசஞ்செய்யும்
படியாதுமில்குழவிப்படியெந்தைபிரான்றனக்
கடியாரடியார்தம்மடியாரடியார்தமக்
கடியாரடியார்தம்மடியாரடியோங்களே, (௰)

அடியோங்குநூற்றுவர்வீயவன்றைவர்க்கருள்செய்த
நெடியோனைத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்கள்
அடியார்ந்தவாயிரத்துளிவைபத்தவன்றொண்டர்மேல்
முடிவார்க்கற்கிற்சன்மஞ்செய்யாமைமுடியுமே. (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,
ஆக-திருவாய்மொழி உஎ-க்கு-பாசுரம்-உகூஎ

அ-வது, முடியானே.

பாகவதசேஷத்வம்ப்ரதிபாதித்தஆழ்வார் இந்தபாகவதசேஷத்வம் பரஸ்
பரபோதனத்துக்கு உபயுக்தமாகாமல்பகவத்குணஸ்மாரகமாய்
அத்தனுபவத்தில் ஓரோரிந்திரியமேபஞ்சேந்திரிய
க்ருத்யங்களை யாசைப்பட்டதென்
றருளிச்செய்கிறார்

கலிவிருத்தம்-பண்-இந்தளம்-தாளம்-ஏழொத்து
முடியானேமூவுலகுந்தொழுதேத்துஞ்சீர்
அடியானேயாழ்கடலைக்கடைந்தாய்புள்ளூர்

கொடியானேகொண்டல்வண்ணாவண்டத்தும்பரில்
நெடியானேயென்றுகிடக்குமென்னெஞ்சமே (௧)

நெஞ்சமேநீணகராகவிருந்தவென்
தஞ்சனேதண்ணிலங்கைக்கிறைவனைச்செற்ற
நஞ்சனேஞாலங்கொள்வான்குறளாகிய
வஞ்சனேயென்னுமெப்போதுமென்வாசகமே, (௨)

வாசகமேயேத்தவருள்செய்யும்வானவர்தன்
நாயகனேநாளிளந்திங்களைக்கோள்விடுத்து
வேயகம்பால்வெண்ணெய்தொடுவுண்டவானாயர்
தாயவனேயென்றுதடவுமென்கைகளே, (௩)

கைகளாலாரத்தொழுதுதொழுதுன்னை
வைகலுமாத்திரைப்போதுமோர்வீடின்றிப்
பைகொள்பாம்பேறியுறைபரனேயுன்னை
மெய்கொள்ளக்காணவிரும்புமென்கண்களே. (௪)

கண்களாற்காணவருங்கொலென்றாசையால்
மண்கொண்டவாமனனேறமகிழ்ந்துசெல்
பண்கொண்டபுள்ளின்சிறகொலிபாவித்துத்
திண்கொள்ளவோர்க்குங்கிடந்தென்செவிகளே, (௫)

செவிகளாலாரநின்கீர்த்திக்கனியென்னுங்
கவிகளேகாலப்பண்டேனுறைப்பத்துற்றுப்
புவியின்மேற்பொன்னெடுஞ்சக்கரத்துன்னையே
அவிவின்றியாதரிக்குமெனதாவியே (௬)

ஆவியேயாரமுதேயென்னையாளுடைத்
தூவியம்புள்ளுடையாய்சுடர்நேமியாய்
பாவியேனெஞ்சம்புலம்பப்பலகாலுங்
கூவியுங்காணப்பெறேனுன்கோலமே, (௭)

கோலமேதாமரைக்கண்ணதோரஞ்சன
நீலமேநின்றெனதாவியையீர்கின்ற
சீலமேசென்றுசொல்லாதனமுன்னிலாங்
காளமேவுன்னையெந்நாள்கண்டுகொள்வனே; (௮)

கொள்வனன்மாவலிமூவடிதாவென்ற
கள்வனேகஞ்சனைவஞ்சித்துவாணனை
உள்வன்மைதீரவோராயிரந்தோள்துணித்த
புள்வல்லாயுன்னையெஞ்ஞான்றுபொருந்துவனே. (௯)

பொருந்தியமாமருதினிடைபோயவெம்
பொருந்தகாயுன்கழல்காணியபேதுற்று
வருந்திநான்வாசகமாலைகொண்டுன்னையே
இருந்திருந்தெத்தனைகாலம்புலம்புவனே (௰)
புலம்புசீர்ப்பூமியளந்தபெருமானை
நலங்கொள்சீர்நன்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
வலங்கொண்டவாயிரத்துளிவையுமோர்பத்
திலங்குவான்யாவருமேறுவர்சொன்னாலே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-உ௮-க்கு-பாசுரம்-௩௱௮

௯ - வது - சொன்னால்.

பகவத்குணாநுபவத்திலே ஆசையுடைத்தான ஆழ்வார் லௌகிகரைப்பார்த்து இதரஸ்தோத்ரம்பண்ணினாலெதுண்டாகிறது என்னோடேகூட ஸ்ரீயப்பதியை ஸ்தோத்ரம்பண்ணினால் ஸவாபீஷ்டங்களுமுண்டாகுமென்றதை யருளிச்செய்கிறார்

கலித்துறை-பண்-முதிர்ந்தகுறிஞ்சி-தாளம்-ஏறொத்து

சொன்னால்விரோதமிதாகிலுஞ்சொல்லுவன்கேண்மினோ
என்னாவிலின்கவியானொருவர்க்குங்கொடுக்கிலேன்
தென்னாதெனாவென்றுவண்டுமுரல்திருவேங்கடத்து
என்னானையென்னப்பனெம்பெருமானுளனாகவே (௧)

உளனாகவேயெண்ணித்தன்னையொன்றாகத்தன்செல்வத்தை
வளனாமதிக்குமிம்மானிடத்தைக்கவிபாடியென்
குளனார்கழனிசூழ்கண்ணன்குறுங்குடிமெய்ம்மையே
உளனாயவெந்தையையெந்தைபெம்மானையொழியவே, (௨)

ஒழிவொன்றில்லாதபல்லூழிதோறூழிநிலாவப்போம்
வழியைத்தருநங்கள்வானவரீசனைநிற்கப்போய்க்
கழியமிகுநல்லவான் கவிகொண்டுபுலவீர்காள்
இழிபக்கருதியோர்மானிடம்பாடலென்னாவதே. (௩)

என்னாவதெத்தனைநாளைக்குப்போதும் புலவீர்காள்
மன்னாமனிசரைப்பாடிப்படைக்கும்பெரும்பொருள்
மின்னார்மணிமுடிவிண்ணவர்தாதையைப்பாடினால்
தன்னாகவேகொண்டுசன்மஞ்செய்யாமையுங்கொள்ளுமே (௪)

கொள்ளும் பயனில்லைக்குப்பைகிளர்த்தன்னசெல்வத்தை
வள்ளல்புகழ்ந்துநும்வாய்மையிழக்கும்புலவீர்காள்
கொள்ளக்குறைவிலன்வேண்டிற்றெல்லாந்தருங்கோதிலென்
வள்ளல்மணிவண்ணன்றன்னைக்கவிசொல்லவம்மினோ. (௫)

வம்மின்புலவீர்நும்மெய்வருத்திக்கைசெய்துய்ம்மினோ
இம்மன்னுலகினில்செல்வரிப்போதில்லைநோக்கினோம்
நும்மின்கவிகொண்டுநும்நுமிட்டாதெய்வமேத்தினால்
செம்மின்சுடர்முடியென்திருமாலுக்குச்சேருமே. (௬)

சேருங்கொடைபுகழெல்லையிலானையோராயிரம்
பேருமுடையபிரானையல்லால்மற்றுயான்கிலேன்
மாரியனைகைமால்வரையொக்குந்திண்டோளென்று
பாரிலோர்பற்றையைப்பச்சைப்பசும்பொய்கள்பேசவே (௭)

வேயின்மலிபுரைதோளிபின்னைக்குமணாளனை
ஆயபெரும்புகழெல்லையிலாதனபாடிப்போய்க்
காயங்கழித்தவன்றாளிணைக்கீழ்ப்புகுங்காதலன்
மாயமனிசரையென்சொல்லவல்லேனென்வாய்கொண்டே. (௮)

வாய்கொண்டுமானிடம்பாடவந்தகவியேனல்லேன்
ஆய்கொண்டசீர்வள்ளலாழிப்பிரானெனக்கேயுளன்
சாய்கொண்டவிம்மையுஞ்சாதித்துவானவர்நாட்டையும்
நீகண்டுகொள்ளென்றுவீடுந்தரும்நின்றுநின்றே (௯)

நின்றுநின்றுபலநாளுய்க்குமிவ்வுடல்நீங்கிப்போய்ச்
சென்றுசென்றாகிலுங்கண்டுசன்மங்கழிப்பானெண்ணி
ஒன்றியொன்றியுலகம்படைத்தான்கவியாயினேற்
கென்றுமென்றுமினிமற்றொருவர்கவியேற்குமே (௰)

ஏற்கும்பெரும்புகழ்வானவரீசன்கண்ணன்றனக்
கேற்கும்பெரும்புகழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
ஏற்கும்பெரும்புகழாயிரத்துள்ளிவையுமோர்பத்
தேற்கும்பெரும்புகழ்சொல்லவல்லார்க்கில்லைசன்மமே. (௰௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி - ௨௯ - க்கு - பாசுரம்-௩௨௧,